

ความดีความชอบของประชาชนต่อการบริหารราชการและ
 ขอบเขตการบริหารส่วนตำบลชุมพวง
 อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

การค้นคว้าอิสระ
 ของ
 สักขณา ธีระอนุสรณ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

พฤศจิกายน 2555

ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

วท

352.63

ถ226ก

ณ.1 2555

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระได้พิจารณาการค้นคว้าอิสระของ
นางสาวลักขณา ร่องบุตรศรี เรียบร้อยแล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

คณะกรรมการสอบ

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ประจักษ์ คณะวัน)
ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒินันท์ รามฤทธิ์)
ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประกิจ จันตะเคียน)

..... กรรมการ
(ดร.คำภีรภาพ อินทะนุ)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์อนุมัติให้รับการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุเทียบ ละอองทอง)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อเรื่อง	ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์		
ผู้วิจัย	ลักขณา ร่องบุตรศรี		
ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ	รองศาสตราจารย์ประชัน คະเนวัน	ที่ปรึกษาหลัก	
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒินันท์ งามฤทธิ์	ที่ปรึกษาร่วม	
ปริญญา	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชา	รัฐประศาสนศาสตร์
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีที่พิมพ์	2555

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ใน 3 ด้าน คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มจากประชากร โดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของทาโร ยามาเน่ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95.5% และความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 390 คน แล้วทำการสุ่มให้กระจายไปตามหมู่บ้านต่างๆ ตามสัดส่วนด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมี 3 ลักษณะ คือ แบบตรวจสอบรายการ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบปลายเปิด มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8856 สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่นๆ อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปหาค่า ดังนี้ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต และด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีจำนวนมากที่สุด คือ องค์กรบริหารส่วน
ตำบลควรให้ความสำคัญในการดำเนินงานด้าน โครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน รางระบายน้ำ
การติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่าง ฯลฯ รองลงมาคือ ต้องการให้มีการจัดการขยะมูลฝอยอย่างเป็นระบบ
และองค์กรบริหารส่วนตำบลควรให้เจ้าหน้าที่ลงพื้นที่เพื่อรับฟังปัญหาความเดือดร้อนของ
ประชาชน ตามลำดับ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

TITLE People's Opinions towards the Public Services of Chumhed Subdistrict
Administrative Organization in Muang District, Buriram Province

AUTHOR Lakkana Rongbutrsri

INDEPENDENT STUDY ADVISORS

Associate Professor Prajan Kanawan	Major Advisor
Assistant Professor Wuttinun Ramrit	Co-advisor

DEGREE Master of Public Administration **MAJOR** Public Administration

SCHOOL Buriram Rajabhat University **YEAR** 2012

ABSTRACT

The purpose of this study was to investigate the people's opinions towards the public services of Chumhed Subdistrict Administrative Organization in Muang District, Buriram Province in 3 aspects: infrastructure, environment and natural resource management, and life quality development. The samples were 390 people selected by using the Table of Taro Yamane with its confidence at 95.5% and error at $\pm 5\%$, and simple random sampling technique. The research instrument used for collecting the data was a 3-part questionnaire, including check list, 5-rating scale, and open-ended form with its reliability at 0.8856. The statistics used for analyzing the collected data were percentage, mean, and standard deviation. The findings were as follows:

1. The people's opinions towards the public services of Chumhed Subdistrict Administrative Organization in Muang District, Buriram Province as a whole were at a high level. When considering at each aspect, it was found that environment and natural resource management was at a moderate level; whereas, the rest aspects were at high levels. The rankings from the highest to the lowest mean scores were infrastructure, life quality development, and environment and natural resource management, respectively.

2. The additional opinions and suggestions with the highest percentages were the Subdistrict Administrative Organization should give the importance in operating infrastructure, such as road, gutters, installed electric lighting, etc., followed by the solid waste management should be managed systematically, and the Subdistrict Administrative Organization staff should come into the areas for getting know people's troubles, respectively.

ประกาศคุณูปการ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงโดยได้รับความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายฝ่าย ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ประจักษ์ คณะวัน ประธานกรรมการควบคุมการค้นคว้าอิสระ และผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒินันท์ รามฤทธิ์ กรรมการควบคุมการค้นคว้าอิสระที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จเรียบร้อย และขอขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้เอื้ออำนวย และประสานงานในการจัดทำการค้นคว้าอิสระเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน คือ ดร. ผดุงชาติ ยงดี คณบดีคณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวมินทร์ ประชานันท์ รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ และ ดร. กระพัน ศรีงาน รองคณบดีฝ่ายวิจัยและพัฒนา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือสำหรับใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณนายสุวลักษณ์ เกลี้ยงไชสง นายกองจัดการบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด ที่ให้ความอนุเคราะห์อำนวยความสะดวกและประสานงานในการแจกแบบสอบถาม และขอขอบคุณประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกๆ ท่านที่ได้เสียสละเวลาตอบแบบสอบถามงานวิจัยและให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อสมภาร และคุณแม่หนูพลอย ร่องบุตรศรี ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน และเป็นกำลังใจให้ด้วยดีตลอดมา

ประโยชน์และคุณค่าอันพึงเกิดขึ้นจากการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็น เครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา บูรพาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่อบรมสั่งสอนให้เกิด สติปัญญา ความรู้ และเกิดกำลังใจในการศึกษาแก่ผู้วิจัย

ลักขณา ร่องบุตรศรี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น.....	5
แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น.....	10
แนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจการปกครอง.....	16
แนวคิดเกี่ยวกับการบริการสาธารณะ.....	19
บริบทขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์...	23
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	33
3 วิธีดำเนินการวิจัย	37
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	37
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	38
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	40
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
การวิเคราะห์ข้อมูล	42
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	51
ความมุ่งหมายของการวิจัย	51
วิธีดำเนินการวิจัย.....	51
สรุปผลการวิจัย	52
อภิปรายผล.....	53
ข้อเสนอแนะ.....	55
ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้.....	56
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป.....	56
บรรณานุกรม.....	57
ภาคผนวก.....	61
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย.....	62
ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือการวิจัย.....	66
ภาคผนวก ค หนังสือขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	68
ภาคผนวก ง แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	70
ภาคผนวก จ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	77
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	79

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหมู่บ้าน	37
2 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	43
3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะ ขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมและรายด้าน.....	45
4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะ ขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยภาพรวมและรายข้อ.....	46
5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะ ขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมและรายข้อ.....	48
6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะ ขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยภาพรวมและรายข้อ.....	49
7 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ	50

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเมืองการปกครองไทย ในระบอบประชาธิปไตยได้รับการสนับสนุนจากประชาชนโดยการแสดงออก หรือเสนอความคิดเห็นเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งประการหนึ่งที่สำคัญ คือ การให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย การแสดงความคิดเห็น ช่วยกันคิด ริเริ่มสร้างสรรค์ เสนอแนะความต้องการ หรือตัดสินใจแก้ไขปัญหาดังกล่าว ในเขตพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับประโยชน์สาธารณะของส่วนรวม เพื่อให้ความเป็นอยู่ของชุมชนในท้องถิ่นดีขึ้น

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนและชุมชนมากที่สุด ตั้งแต่การคัดเลือกสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนในหมู่บ้านเข้ามาทำหน้าที่ในสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 กำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบล ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม (มาตรา 66) และมีหน้าที่ต้องทำตามมาตรา 67 กล่าวคือ ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ราชการมอบหมายและมาตรา 68 ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพ กิจการเกี่ยวกับพาณิชย์ และตามพระราชบัญญัติกำหนดแผน และขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น พ.ศ. 2542 อำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองตามมาตรา 16 คือ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง การส่งเสริมการฝึกและการประกอบอาชีพ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่นและกิจการอื่นใด ที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด จากบทบาทอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 นั้น จะเห็นได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่โดยตรงในการยกฐานะการประกอบอาชีพและรายได้ของประชาชนในเขตรับผิดชอบ และเป็นองค์กรที่ใกล้ชิดประชาชนมากที่สุดย่อมรับรู้ปัญหาของประชาชนเป็นอย่างดี จึงสามารถสนองตอบนโยบายของรัฐบาลให้บรรลุผลได้ แต่ก็ขึ้นอยู่กับบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลว่ามีการปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่ที่ได้รับตามกฎหมาย และสามารถแก้ไขปัญหาของประชาชนได้มากน้อยเพียงใด (จารุวรรณ เศรษฐสุนิต. 2550:2)

องค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ที่ผ่านมามี การให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในเขตรับผิดชอบไปตามอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่ ถึงกระนั้นก็ตาม ก็ยังไม่สามารถทราบได้ว่าการบริการสาธารณะที่ดำเนินการอยู่เป็น ไปตามความต้องการของ ประชาชน มากน้อยเพียงใด องค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ควรจะเน้นการดำเนินงานในด้านการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาการจัด ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต เพราะการพัฒนาทั้ง 3 ด้านนี้ เป็น โครงสร้างที่สำคัญสำหรับการดำรงชีวิตของประชาชนที่อาศัยในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อให้เกิดความชัดเจน จึงจำเป็นต้องศึกษาความ คิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะ ว่า เป็นไปตามความต้องการของประชาชนมากน้อย เพียงใด เพื่อที่จะได้นำผลจากการแสดงความคิดเห็น ไปใช้ในการปรับปรุง แก้ไข ส่งเสริม และ พัฒนา นอกจากนี้ความคิดเห็นดังกล่าวยังจะบ่งชี้ถึงกระบวนการ วิธีการ แผนหรือโครงการที่ กำหนดไว้นั้นผลเป็นอย่างไร นำไปสู่ความสำเร็จบรรลุเป้าหมาย วัตถุประสงค์หรือไม่เพียงใด

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะประชาชนคนหนึ่ง จึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาความคิดเห็น ของประชาชนต่อการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ตามแนวทางการพัฒนาในด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาการจัด ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตเพื่อนำผลการวิจัยที่ได้มาเป็น ข้อมูลสำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ และหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องนำไปปรับปรุง รวมทั้งการดำเนินงานให้ครอบคลุมในอนาคตให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และตรงตามความต้องการของประชาชนให้มากที่สุด จากการศึกษาในครั้งนี้สามารถถือเป็นแนวทางในการพัฒนาสำหรับองค์กรปกครองท้องถิ่นอื่น ๆ ต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วน ตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะขององค์การ บริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์
2. เป็นสารสนเทศในการนำไปวางแผนปรับปรุง แก้ไข และส่งเสริมการบริการสาธารณะ ขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด และองค์การบริหารส่วนตำบลอื่น ๆ ที่จะนำไปใช้ประโยชน์

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ใน 3 ด้าน โดยบูรณาการจากแนวคิดของโกวิท พวงงาม (2552 : 107 - 108) ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่ตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 22 หมู่บ้าน จำนวน 12,037 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มจากประชากร โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของทาโร ยามานะ (Taro Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95.5% และความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. 2542 : 146) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 390 คน แล้วทำการสุ่มให้กระจายไปตามหมู่บ้านต่างๆ ตามสัดส่วนด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

นิยามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อให้เข้าใจความหมายศัพท์ต่างๆ ที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จึงให้นิยามศัพท์เฉพาะดังนี้

1. **ความคิดเห็น** หมายถึง การแสดงออกที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดเกี่ยวกับความเชื่อรวมถึงความรู้สึกโดยอาศัยพื้นฐานที่ได้จากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมเป็นส่วนช่วยในการแสดงความคิดเห็น อาจแสดงออกโดยการพูด การเขียน และอาจแสดงออกทั้งทางบวกและทางลบ ทั้งนี้ความคิดเห็นอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

2. **การบริการสาธารณะ** หมายถึง กิจกรรมที่กระทำโดยรัฐจัดทำขึ้นเพื่อสนองความต้องการของประชาชนและให้บริการแก่ประชาชนทุกคนที่มีผลตามกฎหมายใน 3 ด้าน ดังนี้

2.1 **ด้านโครงสร้างพื้นฐาน** หมายถึง การให้บริการเกี่ยวกับถนนที่สามารถสัญจรได้สะดวกและมีการบำรุงรักษาที่ระบายน้ำมีสภาพดี ไม่อุดตันสามารถระบายน้ำเพื่อป้องกันน้ำท่วมได้อย่างรวดเร็ว ไฟฟ้าแสงสว่าง มีการติดตั้งไฟฟ้าบริเวณถนน ทางแยก และทางร่วม รวมทั้งมีการให้บริการน้ำประปาได้อย่างทั่วถึง

2.2 ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การจัดการบริการให้มีการพัฒนาภูมิทัศน์ ปรับปรุงและตกแต่งที่สาธารณะโดยการจัดส่วนย่อย ปลูกต้นไม้ ให้มีความเหมาะสมและสวยงาม มีการจัดการขยะ จัดให้มีการจัดการขยะในชุมชน เช่น การบริการเก็บขยะจัดให้มีภาชนะรองรับขยะในชุมชน

2.3 ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต หมายถึง มีการรณรงค์การออกกำลังกายเพื่อส่งเสริมสุขภาพ จัดให้มีสถานที่ออกกำลังกาย เช่น บริเวณสวนสาธารณะ มีเครื่องออกกำลังกายที่เหมาะสม และสามารถใช้งานได้ดี มีการออกให้บริการด้านการส่งเสริมสุขภาพ เช่น จัดให้มีการประชุมเพื่อให้คำแนะนำอย่างสม่ำเสมอ ตรวจสอบสุขภาพ มีการจัดกิจกรรม ฝึกอบรม ส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชนเพื่อลดรายจ่าย เช่น จัดโครงการทำปุ๋ยหมักเพื่อลดปริมาณการซื้อการใช้ปุ๋ยเคมี ส่งเสริมกลุ่มสตรีแม่บ้านและเยาวชน จัดหาตลาดและประกันราคาสินค้าพืชผลทางการเกษตรเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

3. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

4. ประชากร หมายถึง ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่ตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า ตำรา เอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางการวิจัยและได้แบ่งสาระสำคัญไว้ โดยมีเนื้อหา ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
2. แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น
3. แนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจการปกครอง
4. แนวคิดเกี่ยวกับการบริการสาธารณะ
5. บริบทขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางความคิด หรือการตัดสินใจพิจารณาเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่อยู่ตัวขึ้นภายในจิตใจของแต่ละบุคคล หรือเป็นการแสดงออกของบุคคลที่มีวิจาร์ณญาณ โดยยึดความรู้ ประสบการณ์ของบุคคลนั้นเป็นหลัก โดยไม่จำเป็นต้องเอาความรู้ที่ถูกต้องหรือข้อพิจารณาใด ๆ มาพิสูจน์ มีผู้ให้ความหมายและนิยาม ไว้หลายท่านดังต่อไปนี้

สวนา พรพัฒน์กุล (2542 : 10 - 12) สรุปว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึก ที่เกิดขึ้นกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นความรู้สึกที่ขึ้นอยู่กับจิตใจของเฉพาะบุคคล ซึ่งอาจเป็นไปในทางที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ปัจจัยที่ทำให้บุคคลมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับความรู้ ประสบการณ์ในการทำงาน สภาพแวดล้อม และการมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบซึ่งการแสดงออก เช่นนี้อาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธก็ได้

ธีระศักดิ์ บันทูปา (2542 : 55) ได้สรุปว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกนึกคิด การตัดสินใจ และความเชื่อในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งด้วยการพูด การเขียน โดยมีอารมณ์ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมในขณะนั้น อาจเป็นพื้นฐานใน

การแสดงออก อาจถูกหรือไม่ถูกก็ได้ อาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธ จากคนอื่นก็ได้ ความคิดเห็นจึงอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลา

ชยากร เทศะบำรุง (2544 : 6) สรุปว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะความคิดเห็นจะเกี่ยวข้องกับทัศนคติและค่านิยม โดยเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับจิตลักษณะของบุคคลหรือสังคม ค่านิยมเป็นเรื่องราวทางจิตอย่างกว้างๆ ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

จากความหมายต่าง ๆ ข้างต้น สรุปได้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึก การยอมรับหรือไม่ยอมรับ การเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นด้วยการพูด เขียนหรือสื่อสารให้บุคคลอื่นได้รับรู้ โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ ค่านิยมและสภาพแวดล้อม ตลอดจนอารมณ์ความรู้สึกของบุคคลนั้นเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดปฏิกิริยาตอบสนอง ความคิดเห็นของแต่ละบุคคลอาจจะเป็นที่ยอมรับหรือไม่ยอมรับก็ได้ ความคิดเห็นยังสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลาและสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่

ความสำคัญของความคิดเห็น

ความสำคัญของความคิดเห็นเป็นการศึกษาหาความรู้สึกของบุคคล กลุ่มคน ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งแต่ละคนจะแสดงความเชื่อและความรู้สึกใด ๆ ออกมาโดยการพูด การเขียน เป็นต้นและได้มีนักวิชาการกล่าวถึงและอธิบายไว้อย่างกว้างขวาง ดังนี้

โยธิน ศันสนบุตร และคนอื่น (2524 : 46 ; อ้างถึงใน ชยากร เทศะบำรุง. 2544 : 7) กล่าวว่า การศึกษาความคิดเห็นมีความสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างมาก เพราะทำให้เราทราบความต้องการของบุคคลต่างๆ ในสังคมสะท้อนให้เห็นพฤติกรรมของผู้กระทำว่าดีหรือไม่ดีอย่างไรจากความคิดเห็นของผู้ได้รับประโยชน์ เพื่อให้ผู้กระทำได้ทำการปรับปรุงพฤติกรรมทัศนคติของผู้กระทำให้ดีกว่าเดิม เช่น กิจการค้าของบริษัทเอกชน โดยเฉพาะสถานีโทรทัศน์จะสอบถามความคิดเห็นของผู้ชมรายการต่อรายการ โทรทัศน์ต่างๆ อยู่เสมอเพื่อจะได้นำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีกว่าเดิม

เทพศักดิ์ บุญรัตพันธุ์ (2536 : 5) กล่าวว่า ความสำคัญของความคิดเห็นนั้นเป็นแม่บทใหญ่ของคำพูดและการกระทำเพราะการที่จะทำ คำที่จะพูด ทุกอย่างจะสำเร็จมาได้จากความคิด การคิดก่อนพูดและคิดก่อนทำจึงช่วยให้บุคคลสามารถยับยั้งคำพูดที่ไม่สมควรหยุดยั้งการกระทำที่ไม่ถูกต้อง

จากความสำคัญของความคิดเห็นสรุปได้ว่า การแสดงออกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเกี่ยวกับความเชื่อรวมถึงความรู้สึก โดยอาศัยพื้นฐานที่ได้จากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมเป็นส่วนช่วยในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งจะแสดงออกโดยการพูด หรือการเขียน และอาจแสดงออกได้ทั้งทางบวกทางลบ ทั้งนี้ความคิดเห็นอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น

ประเภทของความคิดเห็น

นอกจากนี้สภาวะความพร้อมที่จะตอบสนองต่อสถานการณ์ต่างๆ หากเกิดสิ่งเร้าขึ้นกับตัวของบุคคล ซึ่งคุณลักษณะบางประการที่นักวิชาการให้ความเห็นไว้ว่า เป็นคุณลักษณะที่น่าสนใจศึกษาเนื่องจากมีส่วนเกี่ยวกับพฤติกรรมต่างๆ ของบุคคล มีนักวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ ให้ความหมายและจำแนกของความคิดเห็น ดังนี้

สุชา จันทน์เอม (2524 : 14 ; อ้างถึงใน จารุวรรณ เศรษฐสุนทิ. 2550 : 8) จำแนกความคิดเห็นเป็น 2 ประเภทคือ

1. การคิด โดยไม่ต้องมีจุดหมาย (Undirected Thinking) หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าความคิดต่อเนื่อง (Associative Thinking) การคิดแบบเชื่อมโยงเป็นความคิดเห็นที่ไม่มีจุดหมายเป็นอิสระจากการถูกกำหนดด้วยเงื่อนไขภายนอก เช่น การฝัน การจินตนาการ การหาเหตุผลเข้าข้างตนเอง เป็นต้น

2. การคิดอย่างมีจุดหมาย (The Goal - directed Thinking) เป็นการคิดที่มีกัมมิตสรูปหลังจากที่คิดเสร็จ หรือเมื่อต้องการหาคำตอบในวิธีทางที่สมเหตุผลในการแก้ไขปัญหา การคิดแบบนี้มีเป้าหมายที่ชัดเจน เช่น การวิเคราะห์การคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น

เรมเมอร์ (Remmer, 1996 : 47) จำแนกความคิดเห็นเป็น 2 ประเภทคือ

1. ความคิดเห็นเชิงบวกสุด - เชิงลบสุด (Extreme Opinion) เป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ซึ่งสามารถทราบทิศทางได้ ซึ่งทางบวก ได้แก่ ความรัก หลง และทางลบ ได้แก่ ความรังเกียจ โดยความคิดเห็นนี้รุนแรง และเปลี่ยนแปลงได้ยาก

2. ความคิดเห็นจากความเข้าใจ (Cognitive Contents) การมีความคิดเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยมีพื้นฐานจากความรู้ความเข้าใจสิ่งนั้น เช่น ความรู้ความเข้าใจในทางที่ดี ได้แก่ ชอบ ยอมรับ เห็นด้วย ความรู้ความเข้าใจในทางที่ไม่ดี ได้แก่ ไม่ชอบ รังเกียจ ไม่เห็นด้วย เป็นต้น

จากข้อความข้างต้นสรุปได้ว่า ความคิดเห็นสามารถเกิดจากการเรียนรู้เข้าใจในสิ่งต่างๆ ที่ได้พบเห็นในชีวิตประจำวัน หรือมาจากประสบการณ์ที่เกิดจากสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่มีผลต่อจิตใจและความคิดประเภทของความคิดเห็นสามารถแบ่งได้ทั้งในทางที่ดี ได้แก่ การยอมรับและในทางที่ไม่ดี ได้แก่ การปฏิเสธอาจมีระดับความคิดเห็นในระดับธรรมดาและรุนแรง ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความรู้สึกนึกคิดของผู้นั้น

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

การแสดงความคิดเห็นเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล ซึ่งความคิดเห็นของแต่ละคน ต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งแม้เป็นเรื่องเดียวกัน ไม่จำเป็นต้องเหมือนกันเสมอไป และอาจแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้

ขึ้นอยู่กับปัจจัยพื้นฐานของแต่ละบุคคลที่ได้รับมาจนทำให้มีอิทธิพลต่อการแสดงความคิดเห็น ได้มีนักวิชาการเสนอปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น ดังนี้

ศักดิ์ สุนทรเสณี (2531 : 4) สรุปว่า การก่อตัวของความคิดเห็นไปในทิศทางใดเป็นผลสืบเนื่องมาจากเงื่อนไข 4 ประการ ได้แก่

1. กระบวนการเรียนรู้ที่สะสมเพิ่มพูนขึ้น โดยเป็นการบูรณาการองค์ความรู้รวมเข้าด้วยกันเช่น จากครอบครัว โรงเรียน เพื่อน เป็นต้น
2. ประสบการณ์ส่วนตัว เนื่องจากมนุษย์ต่างมีประสบการณ์ที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งการสั่งสมของประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมจะก่อให้เกิดการสร้างรูปแบบเป็นของตนเอง ดังนั้นความคิดเห็นบางอย่างจึงเป็นเรื่องเฉพาะแต่ละบุคคล ที่พัฒนาไปตามวัฏจักรชีวิต
3. การเลียนแบบ การถ่ายทอดความคิดเห็นของคนบางคน ได้มากจากการเลียนแบบความคิดเห็นของคนอื่นที่ตนเองเกิดความพอใจ ศรัทธา ชื่นชอบ เช่น ครอบครัว อาจารย์ คารานักการเมือง หรือบุคคลสำคัญ เป็นต้น
4. อิทธิพลของกลุ่มสังคม การอยู่ร่วมในสังคมก่อให้เกิดการน้อมรับเอาความคิดเห็นของกลุ่มมาเป็นของตน ซึ่งอาจเป็นทั้งการยอมรับโดยสมัครใจหรือการยอมรับแบบจำยอม เพื่อมิให้เป็นการขัดหรือฝืนกระแสสังคมได้ทั้งนั้น ซึ่งกลุ่มสังคมที่มีอิทธิพลต่อมนุษย์มาก ได้แก่ กลุ่มศาสนา กลุ่มวัฒนธรรม สถาบันต่าง ๆ เป็นต้น

เทพศักดิ์ บุญรัตพันธุ์ (2536 : 10) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลทางความคิดของคนประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ ดังนี้คือ

1. พื้นฐานทางครอบครัว ถือว่าเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญต่อการพัฒนาความคิด นับแต่การเตรียมพร้อมด้านโภชนาการที่เอื้อให้เซลล์สมองแข็งแรงสมบูรณ์
2. ประสบการณ์ชีวิต บทเรียนต่าง ๆ ที่ผ่านมาใช้ชีวิตเราทุกวันนี้ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็กหรือเป็นเรื่องใหญ่เป็นข้อมูลที่มีผลโดยตรง
3. วัฒนธรรม เป็นวิถีชีวิตที่มีอิทธิพลต่อความคิด ความเชื่อ และการปฏิบัติของคนอย่างมาก จึงถือว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญด้านหนึ่ง
4. จริยธรรม ผู้ที่มีจริยธรรมสูงย่อมมีกรอบในการคิด การตัดสินใจ และการหาแนวทางแก้ปัญหา การประมวลความคิดแตกต่างอย่างสิ้นเชิงกับผู้ที่มีขาดจริยธรรม
5. การรับรู้ เป็นสถานะที่เราตอบสนองต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดภายใต้กลไกของสมอง จิตใจ ฯลฯ ที่มีผลต่อวิธีการคิดของคนเป็นอย่างมาก
6. สภาพแวดล้อม เป็นตัวกระตุ้นสำคัญยิ่งต่อการเรียนรู้ ต่อวิธีการคิดของเด็ก

7. ศักยภาพทางการเรียนรู้ เด็กแต่ละคนมีศักยภาพการรับรู้ การประมวลข้อมูลในอัตราที่ต่างกันทั้งความเร็ว และลุ่มลึก ส่งผลให้แต่ละคนคิดไม่เท่ากัน คิดไม่เหมือนกัน แม้ว่าจะมีประสบการณ์เหมือนกันก็ตาม

จากที่กล่าวมาเบื้องต้น ผู้วิจัยสรุปว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางความคิดเห็น ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล คือปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลโดยตรง เช่น เพศ อายุ รายได้ ปัจจัยสภาพแวดล้อม คือปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลโดยอ้อม เช่น สื่อมวลชน กลุ่มที่เกี่ยวข้องและครอบครัว และวัฒนธรรม เป็นวิถีชีวิตที่มีอิทธิพลต่อความคิด ความเชื่อ

การวัดความคิดเห็น

สำหรับการวัดความคิดเห็นนั้น ได้มีผู้ทำวิจัยและออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการวัดความคิดเห็นไว้หลายอย่างตามความเหมาะสมของเนื้อหาที่ทำการศึกษาคงต่อไปนี้

บุญธรรม คำพอ (2520 : ไม่มีเลขหน้า ; อ้างถึงใน เพทาย ศิริมุสิกะ. 2547 : 7) มีแนวคิดที่ความคิดเห็นเป็นลักษณะของแต่ละบุคคล การวัดจึงวัดจากแรงจูงใจ การรับรู้ และมีข้อแตกต่างของประสบการณ์และปัจจัยอื่น ๆ จึงมีวิธีการวัดความคิดเห็น ดังนี้

1. การฉายภาพ เป็นการวัด โดยการสร้างจินตนาการจากภาพ โดยภาพจะเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงความคิดเห็นออกมา และสามารถพิจารณาได้ว่าบุคคลมีความคิดเห็นหรือมีความรู้สึกอย่างไรต่อภาพที่เห็น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่ได้รับมาเป็นสำคัญ

2. การสัมภาษณ์ เป็นการซักถามบุคคลช่วยให้ได้ข้อมูลที่ขยายครอบคลุมทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอดีต

3. การใช้แบบสอบถาม เป็นวิธีการวัดความคิดเห็นที่สิ้นเปลืองเวลา และเงินทุนน้อยกว่าวิธีอื่น โดยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มที่ต้องการศึกษาให้ตอบกลับมาแต่มีข้อจำกัดอยู่ว่าผู้ที่ถูกถามต้องอ่านออกเขียนได้

4. การให้เล่าความรู้สึก เป็นการวัด โดยการให้บุคคลเล่าความรู้สึกที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกมา ซึ่งผู้เล่าจะบรรยายความรู้สึกนึกคิดตามประสบการณ์ และความสามารถออกมาถึงแม้ไม่สามารถวัดความคิดเห็นได้โดยตรงแต่เนื่องจากความคิดเห็นเป็นการแสดงออกด้วยภาษาพูด ภาษาเขียน จึงสามารถวัดได้จากการแสดงออกดังกล่าว โดยอาศัยเครื่องมือต่าง ๆ เช่น การตอบแบบสอบถาม การฉายภาพ การสัมภาษณ์ และการเล่าความรู้สึก เป็นต้น

ไพศาล หวังพานิช (2531 : 152) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดความคิดเห็นหรือเจตคติต้องยอมรับข้อตกลงเบื้องต้นดังนี้

1. เจตคติมีลักษณะคงเส้นคงวาอยู่ในช่วงเวลาหนึ่ง นั่นคือ ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ไม่ได้เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จะมีช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งที่มีความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งสามารถวัดได้

2. เจตคติของบุคคลไม่สามารถวัดหรือสังเกตได้โดยตรง การวัดจะเป็นการวัดทางอ้อม โดยวัดจากแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงออกหรือปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ

3. เจตคตินอกจากจะแสดงออกในรูปของความรู้สึกนึกคิด เช่น การสนับสนุนหรือคัดค้านยังมีขนาดหรือปริมาณของความรู้สึกด้วย ดังนั้น ในการวัดเจตคตินอกจากจะทำให้ทราบทิศทางแล้วยังสามารถบอกระดับความมากน้อยได้ด้วย

เบส (Best. 1977 : 171; อ้างถึงใน เพทาย ศิริมุสิกะ. 2547 : 6) กล่าวว่า การวัดความคิดเห็นโดยทั่ว ๆ ไป จะต้องมียอดประกอบ 3 อย่าง คือ บุคคลที่จะถูกวัด สิ่งเร้าและมีการตอบสนอง ซึ่งจะออกมาในระดับสูงต่ำ มากน้อย วิธีสังเกตความคิดเห็นนั้น โดยมากจะใช้ตอบแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ โดยให้ผู้ที่ตอบคำถามเลือกตอบแบบสอบถามและผู้ถูกวัดจะเลือกตอบความคิดเห็นของคนในเวลานั้น การใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็นนั้น ใช้การวัดแบบลิเคิร์ท โดยเริ่มด้วยการรวบรวมหรือการเรียบเรียงข้อความที่เกี่ยวกับความคิดเห็นจะต้องระบุให้ผู้ตอบตอบว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กำหนดให้ ซึ่งแต่ละข้อความจะมีความเห็นเลือกตอบออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนการให้คะแนนขึ้นอยู่กับใจความว่าเป็นปฏิฐาน (Positive) หรือปฏิเสฐ (Negative)

จากแนวความคิดดังกล่าว สามารถสรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของแต่ละบุคคล ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะและมีได้ถูกบังคับจากบุคคลอื่น ไม่มีการวินิจฉัยว่าถูกหรือผิดเป็นการแสดงออกในเชิงบวกหรือลบก็ได้ ความคิดเห็น เป็นการอาศัยพื้นฐานการศึกษา ประสพการณ์ สภาพแวดล้อม กลุ่มสังคมที่มีส่วนเกี่ยวข้อง สื่อประเภทต่าง ๆ เป็นเหตุผลสนับสนุนความคิดเห็นของบุคคลนั้น ๆ นอกจากนี้แล้วความคิดเห็นอาจเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลา

แนวคิดเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการปกครองตามหลักการกระจายอำนาจการปกครองเป็นแนวคิดเกี่ยวกับการจัดระบบการปกครองของชุมชนที่มีอาณาเขตแน่นอน แต่ไม่มีอำนาจอธิปไตยแยกตัวเป็นอิสระ ไปจากประเทศเป็นชุมชนที่มีสิทธิตามกฎหมายและการจัดองค์การที่จำเป็นเพื่อออกข้อบัญญัติในการจัดการเกี่ยวกับกิจกรรมท้องถิ่นของตน โดยอิสระ

ความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลกลางให้อำนาจ หรือกระจายอำนาจไปให้หน่วยงานการปกครองท้องถิ่น เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่น ได้มีอำนาจในการปกครองร่วมกัน การบริหารงานของท้องถิ่นมีการจัดเป็นองค์การ โดยมีตัวแทนซึ่งประชาชนเลือกขึ้นมา การปกครองส่วนท้องถิ่น ได้มีนักวิชาการหลายท่าน ได้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

รศ.ดร. รัตน์เสริมพงศ์ (2546 : 15) ได้กล่าวถึงความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง ประชาชนในท้องถิ่นซึ่งมีอำนาจปกครองตนเองตามที่ได้รับ การกระจายอำนาจจากรัฐบาล ดำเนินการปกครองตนเอง โดยจัดตั้งองค์กรขึ้นมาใช้อำนาจแทนประชาชน เรียกว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชนในท้องถิ่น เป็นผู้บริหารท้องถิ่นตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นอย่างเป็นทางการโดยรอบนโยบาย กฎหมาย และการกำกับดูแลของรัฐ

มานิตย์ จุมปา (2546 : 547) ให้ความหมายของการปกครองท้องถิ่นว่า รัฐมอบอำนาจหน้าที่บางอย่างในการจัดทำบริการสาธารณะ ซึ่งเจ้าหน้าที่ของราชการส่วนกลางเป็นผู้ดำเนินงานอยู่ในท้องถิ่น ให้ท้องถิ่นหรือองค์กรอันมิได้เป็นส่วนหนึ่งขององค์การในราชการบริหารส่วนกลางรับไปดำเนินการด้วยงบประมาณและเจ้าหน้าที่ของท้องถิ่นหรือองค์กรนั่นเอง

พวงทอง โยธาใหญ่ (2545 : 9) กล่าวว่า การปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง การปกครองที่รัฐบาลกลางมอบอำนาจให้ประชาชนดำเนินการปกครองตนเอง โดยให้มีหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่น ทำหน้าที่เกี่ยวกับการพัฒนา และให้บริการประชาชนในเขตพื้นที่องค์กร หน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีอำนาจในการกำหนดนโยบาย คัดสินใจ และดำเนินการภายใต้ขอบเขตของกฎหมายที่กำหนดภายในท้องถิ่นของคนเท่านั้น และหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นนี้ตั้งอยู่ในความดูแลของรัฐบาลกลาง

จากความหมายของการปกครองส่วนท้องถิ่นที่นักวิชาการทั้งหลายได้ให้ความหมายไว้สรุปได้ว่าการปกครองส่วนท้องถิ่นหมายถึง การปกครองที่รัฐบาลได้กระจายอำนาจการปกครองให้ประชาชนในท้องถิ่น ได้มีสิทธิดำเนินการปกครองตนเองและมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอำนาจอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ตามสมควร ประชาชนในท้องถิ่นซึ่งมีอำนาจปกครองตนเองตามที่ได้รับ การกระจายอำนาจจากรัฐบาลดำเนินการปกครองตนเอง โดยจัดตั้งองค์กรขึ้นมาใช้อำนาจแทนประชาชน เรียกว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชน เป็นผู้บริหารท้องถิ่นตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นอย่างเป็นทางการโดยรอบนโยบายกฎหมาย และการกำกับดูแลของรัฐ

ความสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่น

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 และมาตรา 17 ได้บัญญัติให้เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบลและการปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งนอกจากจะมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองแล้ว ยังมีอำนาจหน้าที่ในการประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนดอีกด้วย

พูนสวัสดิ์ วาณิชวิเศษกุล (2532:17) ได้กล่าวว่าการปกครองส่วนท้องถิ่นทำให้เกิดการพัฒนาประชาธิปไตยอันเนื่องมาจาก

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นสถาบันให้การศึกษาการปกครองระบอบประชาธิปไตยแก่ประชาชน กล่าวคือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นภาพจำลองของระบบการเมืองของชาติ มีกิจกรรมทางการเมือง โดยเฉพาะการเลือกตั้งเป็นการชักนำให้คนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง เป็นการฝึกหัดการตัดสินใจทางการเมือง
2. การสร้างประชาธิปไตยที่มั่นคง จะต้องเริ่มจากการสร้างประชาธิปไตยในระดับท้องถิ่นก่อนเพราะการพัฒนาทางการเมืองในวงกว้างจะนำไปสู่ความเข้าใจการเมืองในระดับชาติโดยง่าย
3. การปกครองท้องถิ่น จะทำให้ประชาชนเกิดความรู้แจ่มแจ้งทางการเมือง กล่าวคือ ประชาชนจะรู้ถึงวิธีการเลือกตั้ง การตัดสินใจ การบริหาร การเมืองท้องถิ่น การต่อสู้แข่งขันกันตามวิถีทางการเมือง ทำให้เกิดการรวมกลุ่มทางการเมืองในที่สุด
4. การปกครองท้องถิ่น ทำให้เกิดการเข้าสู่วิถีการเมืองของประชาชนด้วยเหตุที่การเมืองท้องถิ่นมีผลกระทบต่อประชาชนโดยตรงและใกล้ชิด และเกี่ยวข้องกับการเมืองระดับชาติ หากมีกิจกรรมทางการเมืองอยู่เสมอก็จะทำให้เกิดความกึกกักและมีชีวิตชีวาต่อการปกครองท้องถิ่น ประชาชนในท้องถิ่นจะมีเกี่ยวข้องกันและเข้าสู่ระบบการเมืองตลอดเวลา
5. การเมืองท้องถิ่นเป็นเวทีสร้างนักการเมืองระดับชาติ นักการเมืองท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ทางการเมืองในท้องถิ่น ทำให้คุณภาพของนักการเมืองระดับชาติสูงขึ้น ด้วยเหตุที่ได้รับคามนิยมนศรัทธาจากประชาชนจึงทำให้ได้รับการเลือกตั้งในที่สุด

โกวิท พวงงาม (2548 : 33) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการปกครองส่วนท้องถิ่นว่า

1. การปกครองท้องถิ่นถือเป็นรากฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตย เพราะเป็นสถาบันฝึกสอนการเมืองการปกครองให้แก่ประชาชน ทำให้เกิดความคุ้นเคยในการใช้สิทธิและหน้าที่พลเมือง อันจะนำไปสู่ความศรัทธาเลื่อมใสในระบอบประชาธิปไตย

2. การปกครองท้องถิ่นเป็นการแบ่งเบาภาระของรัฐบาล

3. การปกครองท้องถิ่นจะทำให้ประชาชนรู้จักปกครองตนเอง เพราะเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง ซึ่งจะทำให้ประชาชนเกิดสำนึกในความสำคัญของตนเอง ต่อท้องถิ่น ประชาชนจะมีส่วนร่วมรับรู้ถึงอุปสรรค ปัญหา และช่วยกันแก้ไขปัญหาท้องถิ่นของตนเอง

4. การปกครองท้องถิ่นสามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นตรงเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ

5. การปกครองท้องถิ่นสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนาชนบทแบบพึ่งตนเอง

กล่าวโดยสรุป คือ การศึกษาความคิดเห็นทำให้ทราบความต้องการของบุคคลต่างๆ ในสังคม สะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมของผู้กระทำว่าดีหรือไม่ดีอย่างไร จากความคิดเห็นของผู้ได้รับประโยชน์จะเป็นแนวทางในการนำไปกำหนดนโยบายต่างๆ และหากพบข้อบกพร่องจะได้ปรับปรุงแก้ไขดีกว่าเดิม

องค์ประกอบของการปกครองส่วนท้องถิ่น

การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการส่งเสริมประชาธิปไตยระดับท้องถิ่น โดยให้ประชาชนในท้องถิ่นเรียนรู้การปกครองตนเองอันเป็นรากฐานสำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ทำให้เกิดความคุ้นเคยในการใช้สิทธิและหน้าที่พลเมืองนำไปสู่ความศรัทธาเลื่อมใสในระบอบประชาธิปไตยโดยประชาชนมีส่วนร่วมและสามารถตรวจสอบได้ง่ายสามารถแก้ไขปัญหาในท้องถิ่นแต่ละแห่งได้รวดเร็ว

ชาญชัย แสวงศักดิ์ (2542 : ไม่มีเลขหน้า) ได้กล่าวว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ ได้แก่

1. มีพื้นที่รับผิดชอบที่ชัดเจน
2. มีสถานะเป็นนิติบุคคลมหาชน
3. มีองค์กรเป็นของตนเอง
4. มีภารกิจหน้าที่เกี่ยวกับผลประโยชน์ของตนเอง
5. มีการกำกับดูแลจากรัฐ

การปกครองท้องถิ่นกำหนดขึ้นบนพื้นฐานทฤษฎีการกระจายอำนาจและอุดมการณ์ประชาธิปไตย ซึ่งมุ่งเปิด โอกาสและสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองและกิจกรรมการปกครองตนเองในระดับหนึ่ง ซึ่งจะเห็นได้จากลักษณะสำคัญของการปกครองท้องถิ่น ที่เน้นการมีอำนาจอิสระในการปกครองตนเอง มีการเลือกตั้ง มีองค์กรหรือ

สถาบันที่จำเป็นในการปกครองตนเอง และที่สำคัญก็คือ ประชาชนในท้องถิ่นจะมีส่วนร่วมในการปกครองอย่างกว้างขวาง

อุทัย หิรัญโค (2523 : 22 ; อ้างถึงใน โกวิทช์ พวงงาม. 2552 : 31 - 32) ได้กำหนดองค์ประกอบการปกครองท้องถิ่นไว้ 8 ประการ คือ

1. สถานะตามกฎหมาย หมายความว่า หากประเทศใดกำหนดเรื่องการปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ในรัฐธรรมนูญของประเทศ การปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศนั้นจะมีความเข้มแข็งกว่าการปกครองท้องถิ่นที่จัดตั้งโดยกฎหมายอื่น เพราะข้อความที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนั้นเป็นการแสดงให้เห็นว่า ประเทศนั้นมีนโยบายที่จะกระจายอย่างแท้จริง
2. พื้นที่และระดับ คือ ปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการกำหนดพื้นที่และระดับของหน่วยการปกครองท้องถิ่นมีหลายประการ เช่น ปัจจัยทางภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ เชื้อชาติ และความสำคัญในการปกครองตนเองของประชาชนจึง ได้มีกฎเกณฑ์ที่จะกำหนดพื้นที่และระดับของหน่วยการปกครองท้องถิ่นออกเป็น 2 ระดับ คือ หน่วยการปกครองท้องถิ่นขนาดเล็กและขนาดใหญ่ สำหรับขนาดของพื้นที่จากการศึกษาขององค์การสหประชาชาติ (UNO) โดยองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) องค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) องค์การอนามัยโลก (WHO) และสำนักกิจการสังคม (Bureau of Social Affair) ได้ให้ความเห็นว่าหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่สามารถให้บริการและบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพในการบริหารรายได้ ควรมีประชากรประมาณ 50,000 คน แต่ก็ยังมีปัจจัยอื่นที่จะต้องพิจารณาคด้วย เช่น ประสิทธิภาพในการบริหารรายได้ และบุคลากร เป็นต้น
3. การกระจายอำนาจและหน้าที่ การที่จะกำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ที่มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับนโยบายทางการเมืองและการปกครองของรัฐบาลเป็นสำคัญ
4. องค์การนิติบุคคล จัดตั้งขึ้น โดยผลแห่งกฎหมายแยกจากรัฐบาลกวางมีขอบเขตการปกครองที่แน่นอน มีอำนาจในการกำหนดนโยบาย ออกกฎข้อบังคับ ควบคุมให้มีการปฏิบัติตามนโยบายนั้น ๆ
5. การเลือกตั้ง สมาชิกองค์การหรือคณะผู้บริหารจะต้องได้รับเลือกตั้งจากประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ทั้งหมดหรือบางส่วน เพื่อแสดงถึงการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน โดยเลือกผู้บริหารท้องถิ่นของตนเอง
6. อิสระในการปกครองตนเอง สามารถใช้ดุลยพินิจในการปฏิบัติกิจการภายใต้ขอบเขตกฎหมาย โดยไม่ต้องขออนุมัติจากรัฐบาลกลาง และไม่อยู่ในสายบังคับบัญชาหน่วยงานราชการ

7. งบประมาณของตนเอง มีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ การจัดเก็บภาษีตามขอบเขตที่กฎหมายให้อำนาจในการจัดเก็บ เพื่อให้ท้องถิ่นมีรายได้เพียงพอที่จะทำนุบำรุงท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้าต่อไป

8. การควบคุมดูแลของรัฐ เมื่อได้รับการจัดตั้งแล้วยังคงอยู่ในการกำกับดูแลจากรัฐ เพื่อประโยชน์และความมั่นคงของรัฐและประชาชน โดยส่วนรวม โดยการมีอิสระในการดำเนินงานของหน่วยการปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ทั้งนี้มิได้หมายความว่า มีอิสระเต็มที่ทีเดียว หมายความว่า เฉพาะอิสระในการดำเนินการเท่านั้น

โกวิท พวงงาม (2552 : 33) กล่าวว่า คณะกรรมการปรับปรุงระบบการบริหารการปกครองท้องถิ่น โดยนายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี ได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าว ตามคำสั่งที่ 262/2534 เมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2534 เพื่อศึกษาระบบการบริหารการปกครองท้องถิ่นของไทยที่ดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน ในทุกรูปแบบ หาแนวทางและข้อเสนอในการปรับปรุงโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ การคลัง และงบประมาณ ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาล หน่วยงานส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค กับหน่วยการปกครองท้องถิ่น โดยกล่าวถึงองค์ประกอบของการปกครองท้องถิ่น ไว้ดังนี้

1. เป็นองค์กรที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล และทบวงการเมือง
2. มีสภาและผู้บริหารระดับท้องถิ่น
3. มีอิสระในการปกครองตนเอง
4. มีเขตการปกครองที่ชัดเจนและเหมาะสม
5. มีงบประมาณรายได้เป็นของตนเองอย่างเพียงพอ
6. มีบุคลากรปฏิบัติงานของตนเอง
7. มีอำนาจหน้าที่ที่เหมาะสมต่อการให้บริการ
8. มีอำนาจออกข้อบังคับเป็นกฎหมายของท้องถิ่นภายใต้ขอบเขตของกฎหมายแม่บท
9. มีความสัมพันธ์กับส่วนกลางในฐานะเป็นหน่วยงานระดับรองของรัฐ

จากคำกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการปกครองท้องถิ่น คือการมีอิสระในการปกครองตนเอง สามารถใช้ดุลยพินิจในการปฏิบัติกิจการ มีเขตการปกครองที่ชัดเจน มีอำนาจหน้าที่ที่เหมาะสมต่อการให้บริการ มีบุคลากรในการปฏิบัติงานของตนเอง งบประมาณของตนเอง มีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ การจัดเก็บภาษีตามขอบเขตที่กฎหมายให้อำนาจในการจัดเก็บและมีอำนาจออกข้อบังคับเป็นกฎหมายของท้องถิ่นภายใต้ขอบเขตกฎหมายแม่บท

แนวคิดเกี่ยวกับการกระจายอำนาจปกครอง

ความหมายของการกระจายอำนาจ

การกระจายอำนาจ เป็นการกระทำหรือมาตรการที่รัฐบาลกลางหรือการบริหารราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาคให้ท้องถิ่นจัดทำกิจการหรือการบริการสาธารณะบางเรื่องในเขตของแต่ละท้องถิ่นหรือโอนภารกิจบริการสาธารณะบางกิจการจากรัฐ ไปให้หน่วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของหลักการกระจายอำนาจปกครองส่วนท้องถิ่น ไว้ดังนี้

ประทาน คงฤทธิศึกษากร (2537 : 24) ได้ให้ความหมายการกระจายอำนาจเป็นมาตรการที่กำหนดขึ้นเพื่อให้ประชาชนแต่ละท้องถิ่นที่ได้มีการจัดองค์กรขึ้น โดยความเห็นชอบของส่วนรวม (โดยผ่านกระบวนการเลือกตั้ง) ได้มีโอกาสเข้าร่วมในการแบ่งเบาภาระหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะบางประการเพื่อสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

โกวิท พวงงาม (2548 : 36) ได้ให้ความหมายการกระจายอำนาจ คือการโอนกิจการสาธารณะบางเรื่องจากรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนกลาง ไปให้ชุมชนซึ่งตั้งอยู่ในท้องถิ่นต่างๆ ของประเทศ หรือหน่วยงานบางหน่วยงานรับผิดชอบจัดทำอย่างเป็นอิสระ จากองค์กรปกครองส่วนกลาง

สิตางค์ แสงสุรีย์วัชรรา (2545 : 12 ; อ้างถึงใน ปิยรัตน์ สุขบรรณ. 2552 : 19) ได้กล่าวถึง การกระจายอำนาจ หมายถึง หลักการจัดระเบียบการปกครองประเทศในระบอบประชาธิปไตย เป็นการถ่ายโอนภารกิจ หรือถ่ายโอนอำนาจจากส่วนกลางไปสู่ส่วนท้องถิ่น เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง (Political Participation) และมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง

จากความหมายต่าง ๆ ข้างต้น สรุปได้ว่า การกระจายอำนาจเป็นวิธีการที่รัฐมอบอำนาจการปกครองบางส่วนให้แก่องค์กรอื่น ๆ เพื่อจัดทำบริการสาธารณะบางอย่างโดยมีความเป็นอิสระ ความสมควรและยังเป็นมาตรการที่กำหนดขึ้นเพื่อให้ประชาชนแต่ละท้องถิ่น ได้มีโอกาสเข้าร่วมในการแบ่งเบาภาระหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะบางประการเพื่อสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นนั้น

หลักการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

หลักการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นหลักการเปิดโอกาสให้แต่ละท้องถิ่นดูแลจัดการปัญหาของตนเองในระดับท้องถิ่น ทำให้สามารถตอบสนองความต้องการของแต่ละท้องถิ่น ได้ และหลักการกระจายอำนาจตั้งอยู่บนพื้นฐานประ โยชน์สำคัญอย่างน้อย 5 ประการ ดังนี้ (สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี. 2546 : 3)

1. เป็นการแบ่งภาระของรัฐบาลกลางหรือหน่วยบริหารราชการส่วนกลาง
2. เป็นการทำให้ปัญหาในท้องถิ่นได้รับการแก้ไขปรับปรุงได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามความต้องการของคนในท้องถิ่นนั้น
3. เป็นการส่งเสริมให้คนในแต่ละท้องถิ่นได้แสดงความสามารถ และพัฒนาบทบาทตนเองในการดูแลรับผิดชอบท้องถิ่นของตนเอง
4. เป็นการส่งเสริมและพัฒนาการเมืองในระดับท้องถิ่น อันเป็นรากฐานของระบอบประชาธิปไตยและเป็นพื้นฐานสำคัญให้แก่คนในท้องถิ่นได้ก้าวขึ้นไปดูแลปัญหาในระดับชาติต่อไป
5. เป็นการเสริมสร้างความมั่นคงและความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนที่จะทำให้ประชาชนมีคุณภาพและมีบทบาทในการจัดการดูแลชุมชนท้องถิ่นของตนเอง

จารุพงศ์ พลเดช และคณะ (2540 : 14 - 13) ได้กล่าวถึงหลักการกระจายอำนาจต้องมีองค์ประกอบ 4 ประการ คือ

1. มีความเป็นนิติบุคคล การกระจายอำนาจปกครองนั้น จะต้องมียุทธศาสตร์เป็นนิติบุคคลต่างหากจากองค์การของรัฐบาลกลาง การมียุทธศาสตร์เป็นนิติบุคคลต่างหากนี้ ก็เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตน องค์การเหล่านี้จะต้องมีงบประมาณ ทรัพย์สิน หนี้สิน และเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเป็นของตนเอง

2. มีอำนาจอิสระในการบริหารงาน ความมีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่เป็นหลักการที่สำคัญประการหนึ่งของการกระจายอำนาจปกครอง เพราะหากองค์กรนั้น ไม่มีอำนาจอิสระในการปฏิบัติหน้าที่จะต้องรอคำสั่งจากรัฐบาลกลางอยู่เสมอ องค์การเช่นนี้ก็จะมิได้มีลักษณะไม่ผิดไปจากหน่วยการปกครองส่วนภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีอำนาจอิสระในการปฏิบัติภารกิจของตนเอง ตลอดจนมีอิสระพอสมควรในการกำหนดนโยบายหรือการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ แต่อำนาจอิสระขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีพอสมควร ไม่มากจนเกินไป จนเกิดความกระทบกระเทือนต่อเอกภาพและอธิปไตยของรัฐ หากแต่ควรมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายกำหนดให้มีองค์การที่จำเป็นสำหรับเจ้าหน้าที่ ทางด้านนิติบัญญัติและบริหารกิจการอื่นเป็นหน้าที่ของคนเท่านั้น

3. ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการเลือกผู้บริหารและเจ้าหน้าที่นิติบัญญัติ การปกครองตนเองในท้องถิ่นของประชาชนนั้น อาจจะทำได้แต่ความสามารถและความสนใจของประชาชนในท้องถิ่นนั้นเป็นสำคัญ เช่น อาจจะมีส่วนร่วมในกิจกรรมของท้องถิ่นเฉพาะการไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งตัวแทนของคนเข้าไปปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่านั้น แต่บางคนอาจมีความสนใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการปกครองท้องถิ่นมากกว่านั้น ถึงกับสมัครเข้ารับเลือกตั้งเป็นตัวแทนของประชาชนเพื่อให้ได้มีโอกาสเข้ามามี

บทบาทในการดำเนินกิจกรรมอันเป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยตนเองอาจจะทำได้

4. มینگประมาณเป็นของตนเอง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ด้วยตนเอง รวมไปถึงการมีอำนาจในการบริหารงบประมาณที่ได้มานั้นด้วย การให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ด้วยตนเองนี้ เป็นการมอบอำนาจการตัดสินใจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด ตั้งแต่การวางแผนปฏิบัติการ การจัดเก็บรายได้ การบริหาร และการบริการประชาชน ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ

จากองค์ประกอบทั้ง 4 ประการของหลักการกระจายอำนาจที่กล่าวมานี้ หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีองค์ประกอบครบทั้ง 4 ประการ และสามารถปฏิบัติงานโดยปราศจากการถูกควบคุมหรือถูกแทรกแซงจากหน่วยงานในระดับที่สูงกว่า ไม่ว่าจะเป็นส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาคแล้ว ย่อมจะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความสมบูรณ์พร้อมที่จะปฏิบัติงาน เพื่อท้องถิ่นของตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ แต่ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับส่วนประกอบอื่น ๆ ด้วย

ลักษณะสำคัญของหลักการกระจายอำนาจปกครอง

การกระจายอำนาจปกครอง มีความสำคัญต่อการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่นทั้งตนเองและตัดสินใจในกิจกรรมของท้องถิ่นได้เอง ดังนี้ (สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี. 2546 : 3)

1. หน่วยการปกครองท้องถิ่น ต้องมีอำนาจในการจัดเก็บรายได้ เช่น ภาษีอากร ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ตามที่รัฐอนุญาต เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการต่าง ๆ
2. มีการเลือกตั้งสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นทั้งหมดเพื่อเปิด โอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง
3. มีอำนาจอิสระในการบริหารงานจัดทำกิจกรรมและวินัจฉัยสั่งการได้เองพอสมควร ด้วยงบประมาณและเจ้าหน้าที่ของตนเอง
4. ได้รับการจัดตั้งขึ้นโดยผลแห่งกฎหมาย ให้มีส่วนเป็นนิติบุคคลหน่วยการปกครองท้องถิ่นเหล่านี้มีหน้าที่งบประมาณ และทรัพย์สินเป็นของตนเองต่างหาก และไม่ขึ้นตรงต่อหน่วยปกครองส่วนกลาง ส่วนกลางเพียงแต่กำกับดูแลให้ปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมายเท่านั้น

หลักการกระจายอำนาจจะเห็นได้ว่ารัฐได้มอบอำนาจทั้งทางด้านการบริหารและการปกครองให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไปดำเนินการในการปกครองตนเอง โดยมีความเป็นอิสระพอสมควร มینگประมาณและรายได้ รวมทั้งจะต้องมีเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานเป็นของตนเองเป็นส่วนใหญ่หรือทั้งหมด

แนวคิดเกี่ยวกับการบริการสาธารณะ

ความหมายของการบริการสาธารณะ

การให้บริการสาธาณณนั้นเป็นแนวทางหรือวิธีการที่หน่วยงานของรัฐจัดทำขึ้นเพื่อให้บริการแก่ประชาชนให้ได้รับความสะดวก ได้มีนักวิชาการให้ความหมายเกี่ยวกับการบริการ สาธาณณไว้ดังนี้

มยุรี อนุมานราชชน (2547 : 6) กล่าวว่า การบริการสาธาณณ หมายถึง กิจกรรมการ กระทำของรัฐบาลหรือแนวทางการเลือกตัดสินใจแนวทางการกระทำของรัฐบาลเพื่อบรรลุเป้าหมาย วัตถุประสงค์ที่กำหนด

มานิตย์ จุมปา (2547:76-77) ได้ให้ความหมายว่า การบริการสาธาณณ หมายถึง กิจกรรมที่ฝ่ายปกครองได้กระทำเพื่อประโยชน์สาธาณณอันเป็นการตอบสนองความต้องการของ ประชาชน เช่น การคมนาคม การศึกษา การสาธาณสุข เป็นต้น

นันทวัฒน์ บรมานันท์ (2551 : 31) ได้ให้ความหมายว่า การบริการสาธาณณ หมายถึง กิจกรรมซึ่งรัฐมีหน้าที่ต้องจัดทำขึ้นเพื่อสนองตอบความต้องการของประชาชน โดยส่วนรวม เป็นการให้บริการแก่ประชาชนหรือการดำเนินการอื่นเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน ซึ่งการให้บริการสาธาณณจะต้องประกอบด้วยเงื่อนไขสองประการ คือ เป็นกิจกรรมที่ นิติบุคคลมหาชนเป็นผู้ดำเนินการหรือมอบให้เอกชนเป็นผู้ดำเนินการ และเป็นกิจกรรมที่มี วัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์สาธาณณและตอบสนองความต้องการของประชาชน

จากความหมายของการบริการสาธาณณที่นักวิชาการหลายท่านได้ให้คำจำกัดความไว้ อาจกล่าวได้โดยสรุปเกี่ยวกับการบริการสาธาณณ หมายถึง กิจกรรมที่รัฐจัดทำขึ้นหรืออยู่ใน ความอำนาจการของฝ่ายปกครองเป็นกิจกรรมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์สาธาณณตอบสนอง ความต้องการของประชาชนเป็นสำคัญ โดยส่วนรวม เป็นกิจกรรมการกระทำของรัฐบาลหรือ แนวทางการเลือกตัดสินใจแนวทางการกระทำของรัฐบาลเพื่อบรรลุเป้าหมายวัตถุประสงค์ที่กำหนด

หลักเกณฑ์สำคัญในการจัดทำบริการสาธาณณ

การบริการสาธาณณ หรือกิจกรรมที่ฝ่ายปกครองเป็นฝ่ายจัดทำหรือมอบให้เอกชน ดำเนินการย่อมจะต้องอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์หรือหลักเกณฑ์เดียวกันทั้งสิ้นจึงจะถือว่าเป็นการบริการ สาธาณณคือ หลักความเสมอภาค ได้มีนักวิชาการให้ความหมายเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การบริการ สาธาณณไว้ดังนี้

นันทวัฒน์ บรมานันท์ (2547 : 31) กล่าวว่า กฎหมายของการบริการสาธาณณ คือ หลักเกณฑ์ขั้นพื้นฐานของการบริการสาธาณณที่ถูกสร้างขึ้นมาให้มีส่วนร่วมคล้ายกันกับหลักทั่วไป ของกฎหมายเกี่ยวกับบริการสาธาณณ เพื่อเป็นแนวทางในการพิจารณาถึงสถานภาพของการบริการ

สาธารณะ กฎหมายของการบริการสาธารณะ หรือหลักเกณฑ์ขั้นพื้นฐานในการจัดทำบริการ
สาธารณะประกอบด้วยหลัก 3 ประการดังนี้

1. หลักว่าด้วยความเสมอภาค หลักว่าด้วยความเสมอภาคที่มีต่อการบริการสาธารณะเป็น
หลักเกณฑ์ที่มีความสำคัญประการแรกในการจัดทำบริการสาธารณะ ทั้งนี้เนื่องจากการที่รัฐเข้ามา
จัดทำบริการสาธารณะนั้น รัฐมิได้มีจุดมุ่งหมายที่จัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของผู้ใด
โดยเฉพาะ ประชาชนทุกคนย่อมมีสิทธิในการบริการสาธารณะอย่างเสมอภาคกัน ผู้ใช้บริการ
สาธารณะประเภทเดียวกันย่อมอยู่ในสถานะเท่าเทียมกันและคนทุกคนซึ่งใช้บริการสาธารณะ
เดียวกันจะต้องอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์เดียวกัน

2. หลักว่าด้วยความต่อเนื่อง การบริการสาธารณะเป็นกิจการที่มีความจำเป็นสำหรับ
ประชาชน ดังนั้นหากบริการสาธารณะหยุดชะงักลง ไปด้วยเหตุผลใดก็ตาม ประชาชนผู้ใช้บริการ
ย่อมได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายได้ ด้วยเหตุนี้ บริการสาธารณะจึงต้องมีความต่อเนื่องใน
การจัดทำ หลักว่าด้วยความต่อเนื่องของการบริการสาธารณะเป็นผลที่เกิดขึ้นโดยตรงจากหลักที่ว่าด้วย
ความต่อเนื่องของรัฐเป็นหัวใจสำคัญของการบริการสาธารณะ ความต่อเนื่องของการบริการสาธารณะ
เป็นหลักตามรัฐธรรมนูญ หลักการที่สำคัญของหลักว่าด้วยความต่อเนื่องของการบริการสาธารณะคือ
นิติบุคคลมีหน้าที่ในการจัดทำบริการสาธารณะจะต้องดำเนินการจัดทำอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง
ตลอดเวลา หากมีกรณีที่เกิดการหยุดชะงักจะต้องมีการรับผิดชอบและในกรณีที่เกิดการหยุดชะงัก
ในการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรมหาชน องค์กรที่ทำหน้าที่กำกับ
ดูแลจะต้องดำเนินการแทน เพื่อเป็นหลักประกันการต่อเนื่องของการบริการสาธารณะ

3. หลักว่าด้วยการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง หลักว่าด้วยการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงมี
ความหมายถึงการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงบริการสาธารณะให้ทันกับความต้องการของผู้ใช้บริการ
สาธารณะอยู่เสมอ โดยสภาพการจัดทำบริการสาธารณะทั่ว ๆ ไปที่มีวัตถุประสงค์ในการสนอง
ความต้องการของประชาชน เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่มีความต้องการของประชาชนเปลี่ยนแปลงข้อควร
พิจารณาสองประการที่เกี่ยวข้องกับหลักว่าด้วยการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงบริการสาธารณะทาง
ปกครองได้และในขณะเดียวกัน ผู้ใช้บริการสาธารณะทางปกครองไม่มีสิทธิใด ๆ ที่จะดำรงรักษา
สภาพของบริการสาธารณะนั้นไว้ได้ ซึ่งหมายความว่าเจตจำนงของฝ่ายปกครองที่จะแก้ไข
เปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกบริการสาธารณะทางปกครองนั้นได้แต่เพียงฝ่ายเดียว ผู้ใช้บริการสาธารณะ
ทางอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรม ผู้ใช้บริการสาธารณะทางอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรมเองก็อยู่
ภายใต้หลักว่าด้วยการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเช่นเดียวกัน

จากหลักเกณฑ์ว่าด้วยการบริการสาธารณะดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าการจัดทำบริการ
สาธารณะไม่ว่าจะเป็นฝ่ายปกครองจัดทำเองหรือมอบให้เอกชนเป็นผู้จัดทำ หลักพื้นฐานใน

การจัดทำบริการสาธารณะก็อยู่ภายใต้กฎเกณฑ์เดียวกัน คือ หลักว่าด้วยความเสมอภาค หลักว่าด้วยความต่อเนื่อง และหลักว่าด้วยการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง

ปัญหาและอุปสรรคขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดบริการสาธารณะ

ปัญหาและอุปสรรคสำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดบริการสาธารณะในปัจจุบันและในอนาคต โดยเฉพาะตามกรอบของแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจมีอยู่ด้วยกันอย่างน้อย 4 ประการ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ (โกวิทย์ พวงงาม. 2552 : 413)

1. ปัญหาด้านการถ่ายโอนภารกิจหน้าที่ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แม้ว่าแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะได้วางข้อกำหนดและทิศทางอย่างเป็นระบบระเบียบ แต่ในระดับปฏิบัติเพื่อบังคับใช้แผนนั้น ก็ปรากฏปัญหาและอุปสรรคมากมาย ประเด็นปัญหาก็คือ แม้นว่าทิศทางและแผนการกระจายอำนาจจะถูกกำหนดไว้อย่างเป็นระบบ แต่กระบวนการของการถ่ายโอนภารกิจหน้าที่จากส่วนราชการต่าง ๆ ไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลับดำเนินไปอย่างไร้ระบบระเบียบ ซึ่งประเด็นปัญหาสำคัญ ๆ ได้แก่

1.1 การถ่ายโอนภารกิจที่เกิดขึ้นยังคงเป็นไปอย่างจำกัด ทั้งนี้ จะกระจุกตัวอยู่เฉพาะภารกิจในกลุ่ม โครงสร้างพื้นฐานและการส่งเสริมคุณภาพชีวิต อีกทั้งกิจกรรมที่มีการถ่ายโอนจริงก็จำกัดเฉพาะในบางกิจกรรมเท่านั้น เช่น การก่อสร้างและบำรุงรักษาถนน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โครงการอาหารเสริมนมและอาหารกลางวัน การสงเคราะห์เบี้ยผู้สูงอายุ เป็นต้น

1.2 การถ่ายโอนภารกิจยังไม่เป็นไปอย่างสอดคล้องระหว่างภารกิจ งบประมาณ บุคลากร แนวปฏิบัติ และวัสดุอุปกรณ์ เป็นผลทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถดำเนินกิจกรรมที่มีการถ่ายโอนได้เนื่องจากข้อจำกัดในด้านทรัพยากร อีกทั้งในหลายกิจกรรม แม้นว่าท้องถิ่นจะมีความพร้อมในการจัดทำแต่ก็พบว่ายังขาดการแก้ไขกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องให้ท้องถิ่นสามารถใช้อำนาจในกิจกรรมนั้น ๆ ได้อย่างเต็มที่

1.3 กระบวนการถ่ายโอนจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากส่วนราชการผู้ถ่ายโอนเป็นอย่างมาก แต่ในทางปฏิบัติกลับพบปัญหาว่าส่วนราชการต่าง ๆ มักจะถ่ายโอนให้เฉพาะภารกิจหน้าที่ แต่ในด้านวัสดุอุปกรณ์ แนวปฏิบัติ ตลอดจนข้อมูลพื้นฐานต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกลับมิได้มีการส่งมอบอย่างเป็นระบบระเบียบอันนำไปสู่ปัญหาการจัดทำภารกิจนั้น ๆ

2. ปัญหาในการจัดระบบบริการสาธารณะระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การขาดการบูรณาการระหว่างแผนการกระจายอำนาจกับทิศทางการปฏิรูประบบบริหารราชการแผ่นดินทั้งระบบ เป็นผลให้สภาวะของการซ้อนทับและแข่งขันในเชิงบทบาทระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและส่วนราชการต่าง ๆ ยังคงดำเนินอยู่ต่อไป เนื่องจากทิศทางที่ปรากฏใน

แผนการกระจายอำนาจย่อมหมายถึงการลดขนาดและถอนตัวเองออกไปของส่วนราชการต่าง ๆ แต่ในทางปฏิบัติ ทิศทางการปฏิรูประบบราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ยังแสดงให้เห็นว่า ส่วนราชการต่าง ๆ จะยังคงมีบทบาทอย่างสำคัญในพื้นที่การบริหารปกครองนอกศูนย์กลางต่อไป เช่น การสร้างระบบบริหารจังหวัดแบบบูรณาการ ในด้านหนึ่งแม้ว่าเป็นความพยายามแก้ปัญหา การรวมศูนย์อำนาจที่เป็นไปอย่างกระจุกกระจาย (Fragmented Centralism) แต่ในอีกด้านหนึ่งก็ เท่ากับเป็นการสร้างความเข้มแข็งให้กับระบบการปกครองส่วนท้องถิ่น โดยรัฐ (Local State Government) ให้คงอยู่ควบคู่กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

3. ปัญหาเกี่ยวกับบทบาทและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ความสำเร็จหรือล้มเหลวของกระบวนการกระจายอำนาจและ การจัดระบบการบริการสาธารณะในระดับท้องถิ่นนั้น ส่วนสำคัญอยู่ที่บทบาทและอำนาจหน้าที่ ของคณะกรรมการการกระจายอำนาจฯ และสำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจฯ ในอันที่จะ ผลักดันกระบวนการถ่ายโอนทรัพยากรต่าง ๆ ให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามแผน และขั้นตอนที่กำหนดไว้ แต่ในปัจจุบันองค์กรสำคัญดังกล่าวกลับต้องพบกับปัญหาอุปสรรคทั้งใน เิงสถาบัน ซึ่งต้องอิงแอบและอาศัยความร่วมมือและผลักดันจากรัฐบาลที่ส่วนกลางค่อนข้างมาก รวมถึงปัญหาในเชิงองค์กร ซึ่งยังมีบุคลากรและทรัพยากรทางการบริหารค่อนข้างจำกัด เป็นผลให้ การทำงานดำเนิน ไปอย่างยากลำบาก

4. ปัญหาเกี่ยวกับวิธีการในการให้บริการสาธารณะ ประเด็นในเรื่องภารกิจหน้าที่ของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในปัจจุบัน มักจะให้ความสำคัญกับเรื่องการถ่ายโอนภารกิจ แต่ยังคงขาด ความสนใจอย่างเพียงพอต่อเรื่องวิธีการในการให้บริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กล่าวคือ ภายใต้อำนาจกำหนดในปัจจุบัน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไทยยังคงมีช่องทางในการจัดทำ ภารกิจค่อนข้างจำกัด โดยมากมักจะเน้นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้จัดทำบริการสาธารณะ ต่าง ๆ ด้วยตนเอง ผ่านการใช้ทรัพยากรทางการบริหารภายในองค์กรของตนเองเป็นหลัก แต่ภายใต้ สภาพแวดล้อมทางการบริหารในยุคปัจจุบัน จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาทางเลือกใหม่ ๆ ใน การจัดหาบริการสาธารณะให้เกิดขึ้นในท้องถิ่น เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและยกระดับการบริการ สาธารณะให้เกิดขึ้น และที่สำคัญจะเป็นการป้องกันปัญหาของการเติบโตไปสู่ความเป็นระบบ ราชการ (Bureaucratization) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังเช่นที่เกิดขึ้นกับระบบราชการ ส่วนกลาง

จากปัญหาและอุปสรรคสำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดบริการ สาธารณะในปัจจุบันหรือในอนาคต ก็จะพบกับปัญหาจากปัจจัยต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นปัญหา ด้านการถ่ายโอนภารกิจหน้าที่แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปัญหาในการจัดระบบบริการ

สาธารณะระหว่างรัฐกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปัญหาเกี่ยวกับบทบาทและอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและปัญหาเกี่ยวกับวิธีการในการให้บริการสาธารณะ ที่กล่าวมาทั้งหมดนั้นล้วนแต่เป็นปัญหาและอุปสรรคสำคัญยิ่ง

บทบาทของท้องถิ่นกับการบริการสาธารณะ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถือเป็นหน่วยงานที่ใกล้ชิดกับพี่น้องประชาชนมากที่สุด ประชาชนทุกพื้นที่ ทุกภูมิภาค มีความเกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่นั้น ๆ ตั้งแต่เกิดจนกระทั่งเสียชีวิต ดังนั้นท้องถิ่นจึงมีบทบาทสำคัญต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนทุกคน

การบริการสาธารณะถือเป็นบทบาทที่สำคัญอย่างยิ่งของท้องถิ่น แบ่งงานออกเป็นหลาย ส่วน ประกอบด้วย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน การบริการน้ำประปา ไฟฟ้า และถนนตั้งแต่ถึงชุมชน ด้านคุณภาพชีวิต เช่น การดูแลเด็กและเยาวชน สนับสนุนด้านการศึกษา ช่วยเหลือผู้ป่วย ผู้พิการ ในขณะเดียวกัน เมื่อประชาชนมีความเดือดร้อนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในท้องถิ่นจะต้องเป็น หัวหอกในการแก้ปัญหาให้อย่างทันท่วงที เนื่องจากผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภา จะรู้ปัญหาของท้องถิ่นดีกว่าส่วนภูมิภาค เพราะส่วนภูมิภาคจะมาจากที่อื่น ต้องมาตามตำแหน่ง ตามสายงาน ตามที่กระทรวง ทบวง กรม แต่งตั้ง แต่คนที่จะเป็นผู้บริหารท้องถิ่น ไม่ว่าจะในระดับองค์การบริหารส่วนตำบลหรือเทศบาล จะเป็นคนในท้องถิ่นนั้นๆ ที่รู้ปัญหาว่าท้องถิ่นต้องการอะไรบ้าง มีจุดด้อยจุดเด่นตรงไหนบ้าง เรียกได้ว่าเป็นคนที่รู้ข้อมูลลึกซึ้ง (ธีรศักดิ์ พานิชวิทย์. 2553 : ออนไลน์)

ในภาวะเศรษฐกิจยุคปัจจุบัน เรื่องการบริการสาธารณะท้องถิ่นมีบทบาทอยู่แล้ว เช่น เรื่อง การจ้างงาน ท้องถิ่นสามารถที่จะทำได้เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับคนในพื้นที่ ขณะนี้มีปัญหาเรื่อง คนว่างงานมาก ท้องถิ่นใดที่มีงบประมาณในการจ้างงาน ก็น่าจะมีการเพิ่มการจ้างงานเพื่อเป็นการ กระตุ้นรายรับของภาคประชาชน ช่วยให้ค่าครองชีพของประชาชนดีขึ้นได้ (ธีรศักดิ์ พานิชวิทย์. 2553 : ออนไลน์)

บริบทขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

จากนี้ไปผู้วิจัยขอนำบริบทขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด มากล่าวโดยสังเขป ดังนี้ (องค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด. 2552 : 9 - 25)

องค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด ได้รับการยกฐานะจากสภาตำบลชุมเห็ดเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด เมื่อวันที่ 19 มกราคม พุทธศักราช 2539 ตามพระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และปรับขนาดเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่

เมื่อวันที่ 21 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2551 ตามประกาศขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์

ลักษณะภูมิประเทศและที่ตั้ง

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปมีลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบสูง โดยอยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเล ประมาณ 150-180 เมตร สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรกรรมตั้งอยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอเมืองบุรีรัมย์ ไปทางทิศเหนือประมาณ 3 กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ 46 ตารางกิโลเมตร หรือ 28,750 ไร่ โดยมีที่ทำการตั้งอยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอระยะทางประมาณ 9 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับองค์การบริหารส่วนตำบลอื่น ๆ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	องค์การบริหารส่วนตำบลกลันทา อำเภอเมืองบุรีรัมย์
ทิศใต้	ติดต่อกับ	เทศบาลเมืองบุรีรัมย์และเทศบาลตำบลอิสาน อำเภอเมืองบุรีรัมย์
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านยาง และองค์การบริหารส่วนตำบลบัวทอง อำเภอเมืองบุรีรัมย์
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	องค์การบริหารส่วนตำบลหนองศาล อำเภอเมืองบุรีรัมย์

ลักษณะโครงสร้างพื้นฐาน

การคมนาคม

การคมนาคมติดต่อระหว่างตำบลและหมู่บ้านใช้การคมนาคมทางบกโดยทางรถยนต์เป็นหลักในการติดต่อและขนส่งผลิตผลทางการเกษตร โดยมีเส้นทางที่สำคัญ ดังนี้

ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 219 เชื่อมการคมนาคมระหว่างตำบลชุมเห็ด ตำบลบ้านยาง ตำบลอิสาน ตำบลบัวทอง ตำบลเสม็ด ตำบลสะแกชำ อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 2047 เชื่อมการคมนาคมระหว่างตำบลชุมเห็ด ตำบลกลันทา ตำบลสูงเหล็ก อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 2151 เชื่อมการคมนาคมระหว่าง ตำบลชุมเห็ด ตำบลอิสาน ตำบลหนองศาล อำเภอเมืองบุรีรัมย์

การโทรคมนาคม

1. โทรศัพท์

แม้การให้โทรศัพท์พื้นฐานยังไม่ทั่วถึงแต่จากการที่ประชาชนใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่กันอย่างแพร่หลาย และเครือข่ายครอบคลุมพื้นที่ทั้งตำบล ทำให้การติดต่อสื่อสารทางโทรศัพท์เป็นไปได้ อย่างสะดวกรวดเร็ว

ว. ๙๕๒. ๖๔
๑๖/๑๒/๕๙
๑๙๔๓

194324

25

2. ศูนย์อินเทอร์เน็ต

องค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด ได้จัดตั้งศูนย์ให้บริการอินเทอร์เน็ต (ความเร็วสูง) ให้แก่ประชาชนทั่วไปไม่เว้นวันหยุดราชการ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด

การประปา

สำนักงานการประปาภูมิภาคจังหวัดบุรีรัมย์ สามารถให้บริการน้ำประปาได้ครอบคลุมพื้นที่ 12 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1, 2, 4, 7, 8, 9, 11, 13, 17, 18, 19 และหมู่ที่ 22 ส่วนหมู่บ้านที่อยู่ห่างไกลออกไปให้ใช้บริการระบบน้ำประปาหมู่บ้าน และแหล่งน้ำธรรมชาติซึ่งทำให้บางพื้นที่มีปัญหาการขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง

การไฟฟ้า

โดยทั่วไปพื้นที่อยู่ใกล้ตัวเมืองและมีสำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดบุรีรัมย์ ตั้งอยู่ในพื้นที่ที่ทำให้สามารถให้บริการไฟฟ้าได้ครอบคลุมแทบทุกหลังคาเรือน

ลักษณะทรัพยากรธรรมชาติ

ทรัพยากรน้ำ

ตำบลชุมเห็ด ไม่มีแหล่งน้ำตามธรรมชาติขนาดใหญ่ ต้องอาศัยแหล่งน้ำสร้างขึ้นแหล่งน้ำได้ดิน และน้ำจากลำห้วย ทั้ง 4 สาย ได้แก่

1. ลำห้วยโกรกขี้หนู ไหลผ่าน หมู่ที่ 3, 8, 10, 14, 20 และหมู่ที่ 21
2. ลำห้วยชุมเห็ด ไหลผ่าน หมู่ที่ 2, 4, 7, 10, 11, 16, 17 และหมู่ที่ 19
3. ลำห้วยชุมแสง ไหลผ่าน หมู่ที่ 5, 9 และหมู่ที่ 15
4. ลำห้วยสูง ไหลผ่าน หมู่ที่ 3, 4, 5, 11, 15 และหมู่ที่ 17

ลักษณะสภาพแวดล้อม

พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด มีลักษณะผสมผสานระหว่างสภาพสังคมเมืองและชนบทประกอบพื้นที่ติดกับเขตเทศบาลเมืองบุรีรัมย์ จึงมีความเจริญเติบโตและการขยายตัวทางเศรษฐกิจในอัตราสูง ซึ่งความเจริญเติบโตดังกล่าวหากไม่มีมาตรการควบคุมที่ถูกต้องย่อมจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนได้

คุณภาพอากาศ โดยทั่วไปอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน มีปัญหาด้านมลพิษจากโรงสีข้าวและโรงงานอุตสาหกรรมบ้าง แต่ไม่มากนัก

คุณภาพน้ำ ปัญหาแหล่งน้ำเน่าเสียจากหมู่บ้านและชุมชนเริ่มมีมากขึ้น ซึ่ง อบต.ชุมเห็ด ได้ยกร่างข้อบัญญัติ เรื่อง การติดตั้งบ่อดักไขมันและบำบัดน้ำเสียในอาคาร พ.ศ. 2549 เพื่อเป็นการควบคุมคุณภาพน้ำทั้งจากอาคารบ้านเรือน

ขยะมูลฝอย มีปริมาณขยะมูลฝอยเกิดขึ้นประมาณ 5 ตันต่อวัน สามารถเก็บขนเพื่อนำไปกำจัดได้ประมาณ 4 ตันต่อวัน โดยนำไปกำจัดโดยวิธีฝังกลบ ณ ศูนย์กำจัดขยะรวมของเทศบาลบุรีรัมย์ สำหรับส่วนที่เหลือเป็นขยะในหมู่บ้านรอบนอกที่สามารถกำจัดได้โดยวิธีธรรมชาติหรือย่อยสลายเองได้

ลักษณะสภาพทางเศรษฐกิจ

ราษฎรส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 70 ประกอบอาชีพเกษตรกรรมทำนาข้าว แต่โดยสภาพด้านพื้นที่ที่อยู่ชานเมืองติดต่อกับเขตเทศบาลเมืองบุรีรัมย์ ซึ่งเป็นศูนย์กลางความเจริญของจังหวัดทำให้การขยายตัวด้านอุตสาหกรรม พาณิชยกรรมและการบริการเป็นไปอย่างรวดเร็ว

ด้านการอุตสาหกรรม

มีโรงงานอุตสาหกรรมที่สำคัญหลายแห่ง อาทิ เช่น โรงงานตัดเย็บเสื้อผ้า โรงงานยาสูบ โรงงานผลิตน้ำดื่ม และ โรงงานผลิตไอศกรีม เป็นต้น

ด้านพาณิชย์

มีการประกอบกิจการด้านการพาณิชยกรรมและการบริการจำนวนมาก เช่น โรงพยาบาลเอกชนบุรีรัมย์ ธุรกิจบ้านจัดสรร ธุรกิจโรงแรมที่พัก ภัตตาคาร และร้านอาหารสถานบริการน้ำมัน

ลักษณะทางด้านสังคม

ด้านประชากร

องค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด มีประชากรตามสำเนาทะเบียนบ้านทั้งสิ้น 16,564 คน (สำนักงานทะเบียนอำเภอเมืองบุรีรัมย์. 2551) แยกเป็นชาย 7,918 คน หญิง 8,646 คน จำนวน 3,648 หลังคาเรือน จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง 12,037 คน แยกเป็นชาย 5,752 คน หญิง 6,271 คน

ด้านสาธารณสุข และอนามัย

โรงพยาบาลเอกชน 1 แห่ง คือ โรงพยาบาลเอกชนบุรีรัมย์ ตั้งอยู่หมู่ที่ 2 บ้านมะค่า ตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

ศูนย์บริการสาธารณสุข 1 แห่ง คือ ศูนย์สุขภาพชุมชนโกรกขี้หนู ตั้งอยู่หมู่ที่ 3 บ้านโกรกขี้หนู อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

ด้านการศาสนาและวัฒนธรรม

ราษฎรส่วนใหญ่ร้อยละ 95 นับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ 4 นับถือศาสนาคริสต์ และศาสนาอื่น ร้อยละ 1 มีศาสนสถานที่สำคัญ ดังนี้

1. วัด จำนวน 4 แห่ง ได้แก่

วัดไตรภูมิวนาราม

ตั้งอยู่หมู่ที่ 2 บ้านมะค่า

วัดโกรกขี้หนู

ตั้งอยู่หมู่ที่ 3 บ้านโกรกขี้หนู

วัดหนองไผ่น้อย	ตั้งอยู่หมู่ที่ 5 บ้านหนองไผ่น้อย
วัดหนองตราดน้อย	ตั้งอยู่หมู่ที่ 10 บ้านหนองตราดน้อย

2. สำนักสงฆ์ จำนวน 3 แห่ง ได้แก่

สำนักสงฆ์รุ่งอรุณ	ตั้งอยู่หมู่ที่ 4 บ้านตราดตรวน
สำนักสงฆ์หนองไผ่ใหญ่	ตั้งอยู่หมู่ที่ 6 บ้านหนองไผ่ใหญ่
สำนักสงฆ์หนองม่วง	ตั้งอยู่หมู่ที่ 8 บ้านหนองม่วง

3. โบสถ์คริสต์จักร ตั้งอยู่หมู่ที่ 18 บ้านหมื่นพิทักษ์

ด้านการศึกษา

สถานศึกษา

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด จำนวน 7 แห่ง ประกอบด้วย

1. โรงเรียนกนกศิลป์พิทยา ตั้งอยู่หมู่ที่ 19 บ้านเมืองใหม่
2. โรงเรียนไตรภูมิวิทยา ตั้งอยู่หมู่ที่ 2 บ้านมะค่า
3. โรงเรียนบ้านโคกกริ้วหนู ตั้งอยู่หมู่ที่ 3 บ้านโคกกริ้วหนู
4. โรงเรียนสามัคคีชัยวิทยา ตั้งอยู่หมู่ที่ 5 บ้านหนองไผ่น้อย
5. โรงเรียนบ้านหนองไผ่ใหญ่ ตั้งอยู่หมู่ที่ 6 บ้านหนองไผ่ใหญ่
6. โรงเรียนบ้านหนองตราดน้อย ตั้งอยู่หมู่ที่ 10 บ้านหนองตราดน้อย
7. โรงเรียนบ้านตราดหนองพลวง ตั้งอยู่หมู่ที่ 19 บ้านเมืองใหม่

ศูนย์เด็กเล็ก (ถ่ายโอนจากกรมศาสนา) จำนวน 2 ศูนย์ ได้แก่

1. ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์วัดหนองม่วง ตั้งอยู่หมู่ที่ 10 บ้านหนองตราดน้อย
2. ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์วัดหนองไผ่น้อย ตั้งอยู่หมู่ที่ 5 บ้านหนองไผ่น้อย

วิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การพัฒนา

วิสัยทัศน์องค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด

“ชุมเห็ดเป็นเมืองน่าอยู่ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การศึกษา ภูมิปัญญาท้องถิ่น”

ยุทธศาสตร์พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

1. ก่อสร้างปรับปรุงบำรุงรักษา ซ่อมแซมถนน ทางระบายน้ำ สะพาน ท่อระบายน้ำ
2. ติดตั้งโคมไฟฟ้าสาธารณะ ขยายเขตไฟฟ้า
3. ติดตั้งสัญญาณไฟจราจร เครื่องหมายจราจรป้ายบอกทาง
4. ขนถ่ายขยะมูลฝอยภาค ระบายน้ำบ้าน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมและความเข้มแข็งของชุมชน

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน
2. ส่งเสริมการใช้ปุ๋ยชีวภาพแทนปุ๋ยเคมี
3. ส่งเสริมพัฒนาความสามารถเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร
4. ส่งเสริมการกระจายรายได้
5. ส่งเสริมการพัฒนาการตลาด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมและความเข้มแข็งของชุมชน

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน
2. ส่งเสริมสวัสดิการสังคมและสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส
3. การต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดอย่างยั่งยืน
4. การเชิดชูคุณธรรม จริยธรรม
5. การจัดเก็บข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูล
6. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
7. ป้องกันและควบคุมโรค
8. ส่งเสริมพัฒนาสถานประกอบการ
9. เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
10. ส่งเสริมสุขภาพและอนามัย

ยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

1. สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน
2. สนับสนุนการศึกษาของเด็กนักเรียนที่ขาดแคลน
3. ส่งเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
4. ปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดการศึกษาก่อนปฐมวัย
5. ส่งเสริมการเรียนรู้ข้อมูลข่าวสาร

ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจและการมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น
2. ปรับปรุงและจัดทรวัดคุณลักษณะที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน

สมบูรณ์ครบถ้วน เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการชำระภาษีมากขึ้น ในขณะเดียวกัน ก็จำเป็นต้องจัดหางบประมาณจากภายนอกมาสนับสนุนการดำเนินงาน โดยทำโครงการขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากกระทรวงต่าง ๆ

2. การพัฒนารายได้ของประชาชน

- ส่งเสริมจัดสรรงบประมาณ สนับสนุนกลุ่มอาชีพต่าง ๆ สนับสนุนส่งเสริมการผลิตภาคเกษตรกรรม โดยเน้นเกษตรอินทรีย์ การใช้ปุ๋ยชีวภาพแทนปุ๋ยเคมี เพื่อลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกร

- สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพและการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อให้สามารถแข่งขันในท้องตลาดได้ พร้อมทั้งช่วยจัดหาตลาดในการจัดจำหน่าย จัดอบรมให้ความรู้ในด้านการวางแผนและการลงทุนให้กับประชาชนผู้ต้องการประกอบธุรกิจ

นโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1. ดำเนินโครงการชุมชนเห็ดสีเขียว ส่งเสริมให้ประชาชนปลูกต้นไม้ โดยจัดกิจกรรมเพื่อให้มีการปลูกต้นไม้อย่างต่อเนื่อง จัดให้มีสวนหย่อม สวนสาธารณะในตำบล

2. ปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์สองข้างทางตลอดทั้งตำบล โดยเฉพาะถนนสายหลัก เพื่อให้มีสภาพภูมิทัศน์ที่สวยงาม

3. สนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชน องค์กรเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

นโยบายด้านการเมืองและการบริหาร

องค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด ประกอบด้วย 22 หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ที่ 1 บ้านรังกา

หมู่ที่ 2 บ้านมะค่า

หมู่ที่ 3 บ้านโกรกขี้หนู

หมู่ที่ 4 บ้านตราดรวน

หมู่ที่ 5 บ้านหนองไผ่น้อย

หมู่ที่ 6 บ้านหนองไผ่ใหญ่

หมู่ที่ 7 บ้านเล็บเหยี่ยว

หมู่ที่ 8 บ้านหนองม่วง

หมู่ที่ 9 บ้านกุง

หมู่ที่ 10 บ้านตราดหนองพลวง

หมู่ที่ 11 บ้านชุมเห็ด

หมู่ที่ 12 บ้านโคกเพ็ก

หมู่ที่ 13 บ้านยายอ่อน

หมู่ที่ 14 บ้านหนองถนน

หมู่ที่ 15 บ้านสระขี้คูน

หมู่ที่ 16 บ้านพินปลา

หมู่ที่ 17 บ้านชุมทอง

หมู่ที่ 18 บ้านบ้านหมื่นพิทักษ์

หมู่ที่ 19 บ้านเมืองใหม่

หมู่ที่ 20 บ้านโกรกขี้หนูใหม่

หมู่ที่ 21 บ้านหนองไทรงาม

หมู่ที่ 22 บ้านพรหมนิมิต

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด มีหน้าที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติและตรวจสอบการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหารประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่บ้านละ 2 คน รวมเป็น 44 คน

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด ทำหน้าที่บริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด โดยมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน และสามารถแต่งตั้งรองนายกฯ อีก 2 คน เลขานุการนายกฯ อีก 1 คน เพื่อช่วยเหลือการบริหารราชการขององค์การบริหารออกเป็น 6 ส่วน ดังนี้

1. สำนักงานปลัด
2. ส่วนการคลัง
3. ส่วนโยธา
4. ส่วนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
5. ส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
6. ส่วนส่งเสริมการเกษตร

แนวทางในการดำเนินนโยบายด้านการเมืองและการบริหาร มีดังนี้

1. การดำเนินการทางการเมือง จะใช้แนวทางในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เสนอความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ทักท้วงติงการดำเนินงานของผู้บริหาร ได้ตลอดเวลา ตลอดจนเปิด โอกาสของประชาชน สามารถใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญในการยื่นเรื่องถอดถอนผู้บริหาร และเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นได้
2. ยึดหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในทุกขั้นตอนของการบริหารเป็นไปอย่างโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ ปรับปรุงและลดขั้นตอนของการปฏิบัติงานเพื่อให้บริการประชาชนได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ปรับปรุงประสิทธิภาพ และเพิ่มช่องทางในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้แก่ประชาชน
3. เร่งรัดพัฒนา เครื่องมือ เครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้เพื่อการบริการประชาชนได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ จัดให้มีการฝึกอบรมพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถและพัฒนาให้เกิดจิตสำนึกในการให้บริการ
4. พัฒนาระบบศูนย์รวมการให้บริการ (One Stop Service) เพื่อให้ประชาชนไม่ต้องเสียเวลาในการไปติดต่อราชการในหลาย ๆ ที่ อันเป็นการประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายของประชาชน

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด แบ่งออกเป็น 22 หมู่บ้าน โดยแต่ละหมู่บ้าน เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองและการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ดอย่าง สม่ำเสมอ เช่น การจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผลให้การพัฒนาในด้านต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาชนบรรลุวัตถุประสงค์ และ เป้าหมายที่กำหนด

องค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ดถือว่าเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใกล้ชิด ประชาชนมากที่สุด โดยประชาชนเป็นผู้เลือกสมาชิกสภา อบต. และนายก อบต. โดยตรง และ นายกฯ จะเป็นผู้เลือกรองนายกฯ และเลขานุการนายกฯ มาช่วยในการบริหารงาน การบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด จึงอยู่ในความสนใจของประชาชนโดยทั่วไปว่าผู้บริหารจะ สามารถปฏิบัติตามนโยบายที่ได้ให้กับประชาชนได้เพียงใด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการทำการศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการบริการสาธารณะใน ครั้งนี้ได้มีหลายท่านที่ได้ทำการศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับ การบริการสาธารณะ รายละเอียดดังนี้

นิภา จักรสมศักดิ์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ความคิดเห็นของประชาชนต่อ การให้บริการสาธารณะในเขตเทศบาลเวียง อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย ใน 3 ด้านคือ งานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน งานสาธารณสุข และงานบริการทั่วไป พบว่า ความคิดเห็นของ ประชาชนต่อการให้บริการของเทศบาลเวียง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ความคิดเห็นด้านบริการงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน อยู่ในระดับมาก ความคิดเห็น ด้านบริการงานสาธารณสุขอยู่ในระดับปานกลาง และความคิดเห็นด้านงานบริการทั่วไปอยู่ใน ระดับปานกลาง

สมานมิตร จิตรหนักแน่น (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ความคิดเห็นของประชาชนที่มี ต่อการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสุรินทร์ พบว่า ด้านความคิดเห็น ต่อการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมสามารถ บริการสาธารณะได้อยู่ในระดับปานกลาง เรียงค่าเฉลี่ยความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย คือ ด้าน การให้บริการอย่างเสมอภาค ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ และการให้บริการอย่างก้าวหน้า ตามลำดับ

อิสรา เกิดทอง (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณสุข ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองอุดรดิตถ์ พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในการให้บริการสาธารณสุข ในระดับค่อนข้างมาก คือ ด้านการบำรุงเส้นทางคมนาคม ทางบกและทางน้ำ รองลงมาคือ ด้านการจัดให้มีน้ำสะอาดไว้บริโภค ด้านการรับบริการที่ดีจากเจ้าหน้าที่ ด้านการรักษาความสะอาดและระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง ด้านการกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล การป้องกันอัคคีภัย ส่วนการให้บริการสาธารณสุขที่ประชาชนมีความคิดเห็นน้อยที่สุดคือ ด้านการควบคุมไม่ให้เกิดน้ำเสีย ซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณสุขของเทศบาลเมืองอุดรดิตถ์ ก็คือ อายุ และหมู่บ้าน ที่อยู่อาศัย ส่วนปัจจัยเรื่องเพศ อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา ความสนใจข่าวสาร จำนวนครั้งในการติดต่อสัมพันธ์กับเทศบาล และการเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม ไม่มีผลต่อระดับความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองอุดรดิตถ์

เทอดเกียรติ พัฒนนิติกศักดิ์ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณสุขของเทศบาลตำบลตาพระยา อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว พบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริการสาธารณสุข เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริการสาธารณสุขตามลักษณะของประชากร พบว่า เพศชายและหญิง มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ส่วนปัญหาจากการบริการสาธารณสุขของเทศบาลตำบลตาพระยา อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว สรุปได้ดังนี้ ปัญหาด้านกองช่าง พบว่า ปัญหาท่อระบายน้ำไม่มีความพร้อมที่จะใช้งานเป็นปัญหามาก ปัญหาด้านการคลัง พบว่า ปัญหาประชาสัมพันธ์การเก็บภาษีไม่มีต่อเนื่องเป็นปัญหามาก ปัญหาด้านกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม พบว่า ปัญหาดังขยะมีขนาดเล็กและไม่เพียงพอเป็นปัญหามาก และปัญหาด้านการกองประปา พบว่า ปัญหาน้ำประปาไม่เพียงพอต่อความต้องการเป็นปัญหามาก

กาญจนา ทับทิมทอง (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลวังน้อย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ประชาชนที่มาใช้บริการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลวังน้อย โดยภาพรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก คือ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านอาคาร/สถานที่และด้านประชาสัมพันธ์เพื่อให้บริการ ส่วนด้านพนักงานผู้ให้บริการ และด้านความรวดเร็วที่ให้บริการ ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการให้บริการ โดยรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง และประชาชนที่มีระดับการศึกษา อาชีพ และจำนวนสมาชิกในครอบครัวต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลวังน้อย ไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีเพศ อายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพสมรส และส่วนการให้บริการต่างกัน

มามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานให้การบริหารงานเกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล เพื่อให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจ และตอบสนองความต้องการของคนในท้องถิ่นมากที่สุด การศึกษาปัญหาความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อนำระดับความคิดเห็นของประชาชนมาช่วยในการวางแผนพัฒนาในด้านการดำเนินการบริการสาธารณะให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลต่อองค์การบริหารส่วนตำบลอื่นๆ ทั่วประเทศต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buriram Rajabhat University

ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมและความเข้มแข็งของชุมชน

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน
2. ส่งเสริมการใช้ปุ๋ยชีวภาพแทนปุ๋ยเคมี
3. ส่งเสริมพัฒนาความสามารถเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร
4. ส่งเสริมการกระจายรายได้
5. ส่งเสริมการพัฒนาการตลาด

ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมและความเข้มแข็งของชุมชน

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน
2. ส่งเสริมสวัสดิการสังคมและสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส
3. การต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดอย่างยั่งยืน
4. การเชิดชูคุณธรรม จริยธรรม
5. การจัดเก็บข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูล
6. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
7. ป้องกันและควบคุมโรค
8. ส่งเสริมพัฒนาสถานประกอบการ
9. เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
10. ส่งเสริมสุขภาพและอนามัย

ยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

1. สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน
2. สนับสนุนการศึกษาของเด็กนักเรียนที่ขาดแคลน
3. ส่งเสริมและอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
4. ปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดการศึกษาก่อนปฐมวัย
5. ส่งเสริมการเรียนรู้ข้อมูลข่าวสาร

ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมความรู้ความเข้าใจและการมีส่วนร่วมในการปกครองท้องถิ่น
2. ปรับปรุงและจัดหาวัสดุครุภัณฑ์ที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน

3. นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้เพื่อลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน

4. ก่อสร้างปรับปรุงสถานที่ปฏิบัติงาน

5. ปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดเก็บรายได้

6. ปรับปรุงและเพิ่มช่องทางการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน

**ยุทธศาสตร์การพัฒนาลิ่งแวดล้อม และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
แนวทางการพัฒนา**

1. สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2. ปรับปรุงและพัฒนาระบบการจัดเก็บขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

3. ปรับปรุงสภาพแวดล้อมและพัฒนาภูมิทัศน์ของบ้านเมือง

4. การดูแลที่สาธารณะ

นโยบายการพัฒนาของผู้บริหารท้องถิ่น

นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ประเภทสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวก สบาย โดยมีแนวทางการดำเนินการดังนี้

1. ดำเนินการก่อสร้างระบบสาธารณูปโภคต่าง ๆ ที่จำเป็น อาทิเช่น ถนน ท่อระบายน้ำ ไฟฟ้า แหล่งน้ำ สะพานข้ามคูคลอง ในส่วนที่จำเป็นและยังขาดอยู่

2. ดำเนินการปรับปรุงซ่อมแซมระบบสาธารณูปโภคที่มีอยู่ให้มีสภาพสมบูรณ์ใช้การได้ดี

3. ดำเนินการเร่งรัดปรับปรุงไฟฟ้าแสงสว่าง และขยายเขตไฟฟ้าให้ครอบคลุมทุกหลังคาเรือน

นโยบายด้านสังคม

ให้ความสำคัญกับการพัฒนาการศึกษา การสาธารณสุข ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

1. ด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม

- จัดสรรงบประมาณสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล จัดสรรงบประมาณเป็นทุนการศึกษา และอุปกรณ์การศึกษาให้แก่เด็กนักเรียนที่ด้อยโอกาส

- จัดให้มีการอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมพื้นบ้านในรูปแบบต่างๆ เช่น การจัดทำโครงการลานคนตรี ลานวัฒนธรรม จัดกิจกรรมงานประเพณีต่างๆ รวมทั้งการสนับสนุนทุกหมู่บ้านในการร่วมอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณี

- ร่วมมือกับทางวัดในการจัดกิจกรรมทางศาสนา เพื่อเป็นศูนย์รวมใจของประชาชน
- พัฒนาปรับปรุงศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ให้มีสภาพแวดล้อมที่ดี
- มีการจัดการเรียนการสอนที่ดีคุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

2. ด้านสาธารณสุข

- สนับสนุนการเสริมสร้างสุขภาพของประชาชน สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มชมรมออกกำลังกาย

- ร่วมมือกับศูนย์สุขภาพชุมชน ในการปรับปรุงให้บริการด้านสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพยิ่งขึ้น

- พัฒนาปรับปรุงงานด้านการรักษาความสะอาด การกำจัดขยะมูลฝอยให้มีประสิทธิภาพและคุณภาพมากยิ่งขึ้น

- ดำเนินการป้องกันโรคติดต่อ พร้อมอบรมให้ความรู้ในเรื่องการป้องกันโรค ประชาชนเข้ามามีส่วนรวมในกระบวนการพัฒนา เช่น โครงการบ้านนำมอง

3. ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- สนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมของอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนตำบลชุมเห็ด (อปพร.) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานด้านการช่วยเหลือผู้ประสบภัยต่าง ๆ มีเจ้าหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 1 คน สมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน จำนวน 251 คน และมีรถยนต์ดับเพลิง 1 คัน รถบรรทุกน้ำขนาด 6,000 ลิตร 1 คัน เพื่อช่วยเหลือในด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยร่วมกับองค์การบริหารส่วนตำบล

- สนับสนุนกิจกรรมชุมชน/หมู่บ้านเข้มแข็ง เพื่อให้การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเป็นไปอย่างต่อเนื่อง และเอาชนะยาเสพติดได้อย่างเด็ดขาดและยั่งยืน

- สนับสนุน โครงการขบขี้ปลอดภัย โดยการจัดอบรมให้ความรู้ด้านการขบขี้ อย่างถูกต้องและปลอดภัย

4. ด้านส่งเสริมสวัสดิการสังคมและสงเคราะห์ผู้ด้อยโอกาส

ดูแลและส่งเสริมคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสที่ขาดผู้ดูแลให้มีความเป็นอยู่ขั้นพื้นฐานที่ดีพอ

นโยบายด้านเศรษฐกิจ

1. การพัฒนารายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล

เพื่อให้มีรายได้เพียงพอที่จะนำไปพัฒนาในด้านต่าง ๆ ตามนโยบายที่วางไว้ในส่วนการจัดเก็บรายได้ จะดำเนินการให้มีการจัดเก็บอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ปรับปรุงกระบวนการจัดเก็บรายได้ โดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดทำระบบแผนที่ภาษีให้

สมบูรณ์ครบถ้วน เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการชำระภาษีมากขึ้น ในขณะที่เดียวกัน ก็จำเป็นต้องจัดหางบประมาณจากภายนอกมาสนับสนุนการดำเนินงาน โดยทำโครงการขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากกระทรวงต่าง ๆ

2. การพัฒนารายได้ของประชาชน

- ส่งเสริมจัดสรรงบประมาณ สนับสนุนกลุ่มอาชีพต่าง ๆ สนับสนุนส่งเสริมการผลิตภาคเกษตรกรรม โดยเน้นเกษตรอินทรีย์ การใช้ปุ๋ยชีวภาพแทนปุ๋ยเคมี เพื่อลดรายจ่ายและเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกร

- สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพและการผลิตสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เพื่อให้สามารถแข่งขันในท้องตลาดได้ พร้อมทั้งช่วยจัดหาตลาดในการจัดจำหน่าย จัดอบรมให้ความรู้ในด้านการวางแผนและการลงทุนให้กับประชาชนผู้ต้องการประกอบธุรกิจ

นโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1. ดำเนินโครงการชุมชนเห็ดสีเขี้ยว ส่งเสริมให้ประชาชนปลูกต้นไม้ โดยจัดกิจกรรมเพื่อให้มีการปลูกต้นไม้อย่างต่อเนื่อง จัดให้มีสวนหย่อม สวนสาธารณะในตำบล

2. ปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์สองข้างทางตลอดทั้งตำบล โดยเฉพาะถนนสายหลัก เพื่อให้มีสภาพภูมิทัศน์ที่สวยงาม

3. สนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชน องค์กรเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

นโยบายด้านการเมืองและการบริหาร

องค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด ประกอบด้วย 22 หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ที่ 1 บ้านริงกา

หมู่ที่ 2 บ้านมะค่า

หมู่ที่ 3 บ้านโกรกขี้หนู

หมู่ที่ 4 บ้านตราดตรวน

หมู่ที่ 5 บ้านหนองไผ่น้อย

หมู่ที่ 6 บ้านหนองไผ่ใหญ่

หมู่ที่ 7 บ้านเลียบเหี้ยว

หมู่ที่ 8 บ้านหนองม่วง

หมู่ที่ 9 บ้านกุง

หมู่ที่ 10 บ้านตราดหนองพลวง

หมู่ที่ 11 บ้านชุมเห็ด

หมู่ที่ 12 บ้านโคกเพ็ก

หมู่ที่ 13 บ้านชายอ่อน

หมู่ที่ 14 บ้านหนองถนน

หมู่ที่ 15 บ้านสระขี้คูน

หมู่ที่ 16 บ้านฟินปลา

หมู่ที่ 17 บ้านชุมทอง

หมู่ที่ 18 บ้านบ้านหมื่นพิทักษ์

หมู่ที่ 19 บ้านเมืองใหม่

หมู่ที่ 20 บ้านโกรกขี้หนูใหม่

หมู่ที่ 21 บ้านหนองไทรงาม

หมู่ที่ 22 บ้านพรหมนิมิต

สภาองค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด มีหน้าที่เป็นฝ่ายนิติบัญญัติและตรวจสอบ การปฏิบัติงานของฝ่ายบริหารประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่บ้านละ 2 คน รวมเป็น 44 คน

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด ทำหน้าที่บริหารกิจการขององค์การบริหารส่วน ตำบลชุมเห็ด โดยมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน และสามารถแต่งตั้งรองนายกฯ อีก 2 คน เลขานุการนายกฯ อีก 1 คน เพื่อช่วยเหลือการบริการราชการขององค์การบริหารออกเป็น 6 ส่วน ดังนี้

1. สำนักงานปลัด
2. ส่วนการคลัง
3. ส่วนโยธา
4. ส่วนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
5. ส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
6. ส่วนส่งเสริมการเกษตร

แนวทางในการดำเนินนโยบายด้านการเมืองและการบริหาร มีดังนี้

1. การดำเนินการทางการเมือง จะใช้แนวทางในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เสนอความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ทักท้วงติงการดำเนินงานของผู้บริหารได้ตลอดเวลา ตลอดจนเปิด โอกาสของประชาชน สามารถใช้สิทธิตามรัฐธรรมนูญในการยื่นเรื่องถอดถอนผู้บริหาร และเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่นได้
2. ยึดหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วน ร่วมในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในทุกขั้นตอนของการบริหารเป็น ไปอย่าง โปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ ปรับปรุงและลดขั้นตอนของ การปฏิบัติงานเพื่อให้บริการประชาชน ได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ปรับปรุงประสิทธิภาพ และเพิ่มช่องทางในการเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารให้แก่ประชาชน
3. เร่งรัดพัฒนา เครื่องมือ เครื่องใช้ในการปฏิบัติงาน นำระบบเทคโนโลยี สารสนเทศเข้ามาใช้เพื่อการบริการประชาชนได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ จัดให้มี การฝึกอบรมพนักงานส่วนตำบลและลูกจ้างอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถและพัฒนาให้เกิด จิตสำนึกในการให้บริการ
4. พัฒนาระบบศูนย์รวมการให้บริการ (One Stop Service) เพื่อให้ประชาชนไม่ ต้องเสียเวลาในการไปติดต่อราชการในหลาย ๆ ที่ อันเป็นการประหยัดเวลาและค่าใช้จ่ายของ ประชาชน

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน

ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด แบ่งออกเป็น 22 หมู่บ้าน โดยแต่ละหมู่บ้าน เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองและการบริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ดอย่างสม่ำเสมอ เช่น การจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นผลให้การพัฒนาในด้านต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาชนบรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่กำหนด

องค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ดถือว่าเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด โดยประชาชนเป็นผู้เลือกสมาชิกสภา อบต. และนายก อบต. โดยตรง และนายกฯ จะเป็นผู้เลือกรองนายกฯ และเลขานุการนายกฯ มาช่วยในการบริหารงาน การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด จึงอยู่ในความสนใจของประชาชนโดยทั่วไปว่าผู้บริหารจะสามารถปฏิบัติตามนโยบายที่ได้ให้กับประชาชนได้เพียงใด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการทำการศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการบริการสาธารณะในครั้งนี้ ได้มีหลายท่านที่ได้ทำการศึกษาในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการบริการสาธารณะ รายละเอียดดังนี้

นิภา จักรสมศักดิ์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะในเขตเทศบาลเวียง อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย ใน 3 ด้านคือ งานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน งานสาธารณสุข และงานบริการทั่วไป พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการของเทศบาลเวียง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ความคิดเห็นด้านบริการงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน อยู่ในระดับมาก ความคิดเห็นด้านบริการงานสาธารณสุขอยู่ในระดับปานกลาง และความคิดเห็นด้านงานบริการทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง

สมานมิตร จิตรหนักแน่น (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสุรินทร์ พบว่า ด้านความคิดเห็นต่อการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสุรินทร์ โดยภาพรวมสามารถบริการสาธารณะได้อยู่ในระดับปานกลาง เรียงค่าเฉลี่ยความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการให้บริการอย่างเสมอภาค ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ และการให้บริการอย่างก้าวหน้า ตามลำดับ

อิศรา เกิดทอง (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณสุข ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองอุดรดิตถ์ พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในการให้บริการสาธารณสุข ในระดับค่อนข้างมาก คือ ด้านการบำรุงเส้นทางคมนาคม ทางบกและทางน้ำ รองลงมาคือ ด้านการจัดให้มีน้ำสะอาดไว้บริโภค ด้านการรับบริการที่ดีจากเจ้าหน้าที่ ด้านการรักษาความสะอาดและระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง ด้านการกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล การป้องกันอัคคีภัย ส่วนการให้บริการสาธารณสุขที่ประชาชนมีความคิดเห็นน้อยที่สุดคือ ด้านการควบคุมไม่ให้เกิดน้ำเสีย ซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณสุขของเทศบาลเมืองอุดรดิตถ์ ก็คือ อายุ และหมู่บ้าน ที่อยู่อาศัย ส่วนปัจจัยเรื่องเพศ อาชีพ รายได้ ระดับการศึกษา ความสนใจข่าวสาร จำนวนครั้งในการติดต่อสัมพันธ์กับเทศบาล และการเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม ไม่มีผลต่อระดับความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองอุดรดิตถ์

เทอดเกียรติ พัฒนนิติกิจ์ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณสุขของเทศบาลตำบลตาพระยา อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว พบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริการสาธารณสุข เป็นรายด้านและโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก การเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริการสาธารณสุขตามลักษณะของประชากร พบว่า เพศชายและหญิง มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ส่วนปัญหาจากการบริการสาธารณสุขของเทศบาลตำบลตาพระยา อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว สรุปได้ดังนี้ ปัญหาด้านกองช่าง พบว่า ปัญหาท่อระบายน้ำไม่มีความพร้อมที่จะใช้งานเป็นปัญหามาก ปัญหาด้านการคลัง พบว่า ปัญหาประชาสัมพันธ์การเก็บภาษีไม่มีต่อเนื่องเป็นปัญหามาก ปัญหาด้านกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม พบว่า ปัญหาถังขยะมีขนาดเล็กและไม่มีเพียงพอเป็นปัญหามาก และปัญหาด้านการกองประปา พบว่า ปัญหาน้ำประปาไม่เพียงพอต่อความต้องการเป็นปัญหามาก

กาญจนา ทับทิมทอง (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลวังน้อย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ประชาชนที่มาใช้บริการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลวังน้อยโดยภาพรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก คือ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านอาคาร/สถานที่และด้านประชาสัมพันธ์เพื่อให้บริการ ส่วนด้านพนักงานผู้ให้บริการ และด้านความรวดเร็วที่ให้บริการ ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการให้บริการ โดยรวมเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง และประชาชนที่มีระดับการศึกษา อาชีพ และจำนวนสมาชิกในครอบครัวต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลวังน้อย ไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีเพศ อายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพสมรส และส่วนการให้บริการต่างกัน

มีประชาชนที่มีเพศ อายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพสมรส และส่วนการให้บริการต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลวังน้อยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จิตติมา กนชม (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณะของเทศบาลตำบลละหานทราย อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากเช่นกัน ส่วนข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการดำเนินงาน คือ ควรส่งเสริมด้านการประกอบอาชีพให้กับประชาชนให้มาก ควรมีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเสียงตามสายและหอกระจายข่าวให้ทั่วถึงทุกชุมชน ควรดำเนินการป้องกันโรคติดต่อและโรคระบาดอย่างต่อเนื่อง ควรจัดให้มีสวนสาธารณะทั่วถึงทุกชุมชน และควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่ดูแล ระวัง รักษาความปลอดภัยในชุมชนช่วงกลางคืน ตามลำดับ

ยุวณัฐ จำปามูล (2553 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการบริการสาธารณะของเทศบาลตำบลลำปลายมาศ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต ส่วนด้านที่มีค่าต่ำสุดคือ ด้านการพัฒนาระบบสาธารณสุขปโภคและโครงสร้างพื้นฐาน เมื่อเรียงจากค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำได้ดังนี้ ด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิต ด้านยุทธศาสตร์การพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการพัฒนาระบบสาธารณสุขปโภคและโครงสร้างพื้นฐาน ตามลำดับ

รุติพงศ์ ทิพย์อักษร (2554 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ความความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะของเทศบาลเมืองบุรีรัมย์ อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่นๆ อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำ จะได้ดังนี้ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามลำดับ

จากผลการศึกษาวิจัยที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่า การแสดงความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการบริการสาธารณะในส่วนที่ประชาชนต้องการอยากจะมีพัฒนาของหน่วยงานราชการตามหลักธรรมาภิบาลอย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพในทุก ๆ ด้านแต่ที่ ต้องการให้มีการพัฒนามากที่สุดคือ ด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ด้านสิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลจำเป็นต้องนำหลักการบริหารและการจัดการที่ดีตามหลักนิติธรรม คุณธรรม และหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนให้มากขึ้นและต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้า

มามีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานให้การบริหารงานเกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผล เพื่อให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจ และตอบสนองความต้องการของคนในท้องถิ่นมากที่สุด การศึกษาปัญหาความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อนำระดับความคิดเห็นของประชาชนมาช่วยในการวางแผนพัฒนาในด้านการดำเนินการบริการสาธารณะให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลต่อองค์การบริหารส่วนตำบลอื่นๆ ทั่วประเทศต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Buriram Rajabhat University

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยนำเสนอวิธีการดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่ตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 22 หมู่บ้าน จำนวน 12,037 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มจากประชากร โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของทาโร่ ยามานะ (Taro Yamane) ที่ความระดับความเชื่อมั่น 95.5% และค่าความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ (ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์, 2542 : 146) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 390 คน แล้วทำการสุ่มให้กระจายไปตามหมู่บ้านต่าง ๆ ตามสัดส่วนด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

รายละเอียดของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ปรากฏในตาราง 1 ดังนี้

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามหมู่บ้าน

หมู่บ้าน	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
หมู่ที่ 1 บ้านริงกา	557	18
หมู่ที่ 2 บ้านมะค่า	923	30
หมู่ที่ 3 บ้านโกรกขี้หนู	591	19
หมู่ที่ 4 บ้านตราครวณ	858	28

ตาราง 1 (ต่อ)

หมู่บ้าน	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
หมู่ที่ 5 บ้านหนองไผ่น้อย	855	27
หมู่ที่ 6 บ้านหนองไผ่ใหญ่	445	14
หมู่ที่ 7 บ้านเลี้ยวเขี้ยว	535	17
หมู่ที่ 8 บ้านหนองม่วง	631	20
หมู่ที่ 9 บ้านกุง	424	14
หมู่ที่ 10 บ้านหนองตราดน้อย	467	15
หมู่ที่ 11 บ้านชุมเห็ด	850	28
หมู่ที่ 12 บ้านโคกเพ็ก	183	6
หมู่ที่ 13 บ้านยายอ่อน	343	11
หมู่ที่ 14 บ้านหนองถนน	357	12
หมู่ที่ 15 บ้านสระขี้ดุ้น	357	12
หมู่ที่ 16 บ้านฟินปลา	129	4
หมู่ที่ 17 บ้านชุมทอง	699	23
หมู่ที่ 18 บ้านหมื่นพิทักษ์	590	19
หมู่ที่ 19 บ้านเมืองใหม่	944	31
หมู่ที่ 20 บ้านโคกรักษ์หนูใหม่	370	12
หมู่ที่ 21 บ้านหนองไทรงาม	442	14
หมู่ที่ 22 บ้านพรหมนิมิต	487	16
รวมทั้งสิ้น	12,037	390

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ลักษณะเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองแบ่งออกเป็น

3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมี

ลักษณะคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ต่อเดือน และอาชีพ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการ
สาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน
3 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ
ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ
คือ มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นคำถามแบบปลายเปิด (Open-ended Form) เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างแสดง
ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

2. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและงานศึกษาที่เกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการ
สาธารณะ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดทำแบบสอบถามของงานวิจัยฉบับนี้

2.2 ศึกษาเทคนิคและวิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อเป็นแนวทางใน
การสร้างแบบสอบถาม ดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามกรอบแนวคิดของงานวิจัย

2.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณาและตรวจสอบ
ความถูกต้องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.4 นำเสนอร่างแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ทำการตรวจสอบเพื่อให้ได้คำถามที่
ครอบคลุมตรงสภาพความเป็นจริงเป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity)
ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ได้แก่

2.4.1 ดร. ผดุงชาติ ชังดี คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

2.4.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นวรินทร์ ประชานันท์ รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

2.4.3 ดร. กระพัน ศรีงาน รองคณบดีฝ่ายวิจัยและพัฒนา คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

2.5 นำแบบสอบถามที่ได้จากการตรวจสอบ แก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข
และเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระพิจารณาอีกครั้ง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

2.6 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับประชาชนในเขตเทศบาลตำบล
อิสาน อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 30 คน และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ผลปรากฏว่าได้
ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8856 ซึ่งผ่านเกณฑ์ สามารถนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเกี่ยวกับการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม ดังนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการให้ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลชุมเห็ด ได้ตอบแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามและขอรับคืนแบบสอบถามด้วยตัวเอง

3. แบบสอบถามจำนวน 390 ฉบับ เก็บรวบรวมได้ 390 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ในการจัดกระทำข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ
2. กรอกรหัสแบบสอบถาม
3. กำหนดตัวเลขแทนค่าข้อมูลในแบบสอบถามแต่ละข้อ แล้วบันทึกข้อมูล
4. ประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

2. ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) นำเสนอเป็นตาราง โดยการแยกเป็นรายข้อ รายด้าน และโดยภาพรวม ประกอบคำอธิบาย

เกณฑ์ในการแปลความหมายข้อมูล การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย (Mean) ได้กำหนดขอบเขตค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 100)

ค่าเฉลี่ย	หมายถึง
4.51 - 5.00	มีความคิดเห็นมากที่สุด
3.51 - 4.50	มีความคิดเห็นมาก
2.51 - 3.50	มีความคิดเห็นในปานกลาง
1.51 - 2.50	มีความคิดเห็นน้อย
1.00 - 1.50	มีความคิดเห็นน้อยที่สุด

3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นคำถามปลายเปิด ใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) โดยจัดคำตอบเข้าประเด็นเดียวกันแล้วแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละเสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบคำอธิบาย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีการของครอนบาค
2. สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่
 - 2.1 ร้อยละ
 - 2.2 ค่าเฉลี่ย
 - 2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติทำการวิเคราะห์และจำแนกผลการวิเคราะห์เป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ วิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังแสดงในตาราง 2 ดังนี้

ตาราง 2 จำนวนและร้อยละเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะตัวแปร	กลุ่มตัวอย่าง (N = 390)	
	จำนวน	ร้อยละ
กลุ่มตัวอย่าง	390	100.00
เพศ		
1. ชาย	177	45.38
2. หญิง	213	54.62
อายุ		
1. 18 - 28 ปี	50	12.82
2. 29 - 39 ปี	76	19.49
3. 40 - 49 ปี	121	31.03
4. 50 - 59 ปี	83	21.28
5. 60 ปีขึ้นไป	60	15.38
ระดับการศึกษา		
1. ประถมศึกษา	202	51.79
2. มัธยมศึกษาตอนต้น	83	21.28
3. มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	53	13.59
4. อนุปริญญา/ปวส.	28	7.18
5. ปริญญาตรี	20	5.13
6. สูงกว่าปริญญาตรี	4	1.03

ตาราง 2 (ต่อ)

ลักษณะตัวแปร	กลุ่มตัวอย่าง (N = 390)	
	จำนวน	ร้อยละ
รายได้ต่อเดือน		
1. น้อยกว่า 5,000 บาท	207	53.08
2. 5,000 - 8,000 บาท	129	33.08
3. 8,001 - 11,000 บาท	36	9.23
4. 11,001 - 15,000 บาท	13	3.33
5. 15,001 บาทขึ้นไป	5	1.28
อาชีพ		
1. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	18	4.62
2. พนักงานจ้าง/ลูกจ้างเอกชน	72	18.46
3. อาชีพส่วนตัว/ค้าขาย	53	13.59
4. รับจ้างทั่วไป	97	24.87
5. เกษตรกร	150	38.46

จากตาราง 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม จำนวน 390 คน จำแนกตามเพศ เป็นชาย จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 45.38 เป็นหญิง จำนวน 213 คน คิดเป็นร้อยละ 54.62

เมื่อจำแนกตามอายุ พบว่า ช่วงอายุ 40-49 ปี จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 31.03 รองลงมาคือ 50-59 ปี จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 21.28 ส่วนที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 18-28 ปี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.82

เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ระดับประถมศึกษา จำนวน 202 คน คิดเป็นร้อยละ 51.79 รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 21.28 ส่วนที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ ระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.03

เมื่อจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า น้อยกว่า 5,000 บาท จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 53.08 รองลงมาคือ 5,000-8,000 บาท จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 33.08 ส่วนที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 15,001 บาทขึ้นไป จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.28

เมื่อจำแนกตามอาชีพ พบว่า เกษตรกร จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 38.46 รองลงมาคือ รับจ้างทั่วไป จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.87 ส่วนที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.62

ตอนที่ 2 ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ดังปรากฏในตาราง 3-6 ดังนี้

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมและรายด้าน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	3.59	0.47	มาก
2. ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3.40	0.57	ปานกลาง
3. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต	3.54	0.44	มาก
รวมเฉลี่ย	3.52	0.37	มาก

จากตาราง 3 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่นๆ อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปหาลำดับนี้ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ($\bar{X} = 3.59$) ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ($\bar{X} = 3.54$) และด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 3.40$) ตามลำดับ

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะ
ขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านโครงสร้าง
พื้นฐาน โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน			
1. มีถนนเชื่อมภายในชุมชนที่สามารถสัญจรได้สะดวก	3.79	0.75	มาก
2. ถนนภายในชุมชนอยู่ในสภาพที่ดี	3.61	0.87	มาก
3. ถนนมีการแสดงเครื่องหมายจราจรสามารถมองเห็น ได้อย่างชัดเจน	3.64	0.79	มาก
4. ถนนมีความกว้างได้มาตรฐานสามารถสัญจรไปมา สะดวก	3.57	0.82	มาก
5. มีการบำรุงรักษา และซ่อมแซมถนนให้สามารถสัญจร ไปมาสะดวก	3.66	0.84	มาก
6. มีทางระบายน้ำที่สามารถระบายน้ำได้เป็นอย่างดี	3.67	0.93	มาก
7. ทางระบายน้ำมีสภาพดีไม่อุดตัน	3.60	0.77	มาก
8. ทางระบายน้ำสามารถระบายน้ำเพื่อป้องกันน้ำท่วมได้ อย่างรวดเร็ว	3.53	0.81	มาก
9. การดูแลรักษา และทำความสะอาดทางระบายน้ำ มี ประสิทธิภาพ	3.78	0.88	มาก
10. ไฟฟ้าส่องสว่างครอบคลุมทุกทางแยกและทางโค้ง	3.55	0.86	มาก
11. ไฟฟ้าส่องสว่างอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี	3.54	0.88	มาก
12. ไฟฟ้าส่องสว่างมีสภาพดี	3.61	0.90	มาก
13. มีการติดตั้งป้ายแจ้งเตือนตามทางร่วมและทางแยกที่ จำเป็นเพื่อลดอุบัติเหตุ	3.62	0.86	มาก
14. ป้ายแจ้งเตือนอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้	3.38	0.82	ปานกลาง
15. น้ำประปาที่ใช้มีคุณภาพดี อยู่ในระดับที่ไม่เป็น อันตรายต่อผู้อุปโภคและบริโภค	3.53	0.84	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
16. ระบบการผลิตน้ำประปามีความทันสมัย และมีปริมาณเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน	3.32	0.99	ปานกลาง
17. การให้บริการน้ำประปาได้อย่างทั่วถึงครอบคลุมทุกชุมชน	3.56	0.79	มาก
18. มีการซ่อมบำรุง รักษา ระบบส่งน้ำประปาให้อยู่ในสภาพดี	3.73	0.87	มาก
19. มีการแก้ไขปัญหาประปา หากได้รับความเสียหายได้อย่างรวดเร็ว	3.61	0.91	มาก
รวมเฉลี่ย	3.60	0.47	มาก

จากตาราง 4 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 14. และข้อ 16. อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 1. มีถนนเชื่อมภายในชุมชนที่สามารถสัญจรได้สะดวก ($\bar{X} = 3.79$) รองลงมาคือ ข้อ 9. การดูแลรักษา และทำความสะอาดทางระบายน้ำ มีประสิทธิภาพ ($\bar{X} = 3.78$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 16. ระบบการผลิตน้ำประปามีความทันสมัย และมีปริมาณเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน ($\bar{X} = 3.32$)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม			
20. การจัดภูมิทัศน์ บริเวณที่สาธารณะประโยชน์ เช่น บริเวณสนามกีฬาและที่พักผ่อนเหมาะสม	3.57	0.87	มาก
21. การจัดทำทางเดินเท้า บริเวณชอย ถนนเหมาะสม	3.55	1.00	มาก
22. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดภูมิทัศน์ เช่น ปลูกต้นไม้ที่สาธารณะ และบริเวณริมถนน	3.25	1.04	ปานกลาง
23. มีสวนสาธารณะเป็นสถานที่พักผ่อน และออกกำลังกาย	3.49	0.83	ปานกลาง
24. การดูแลรักษาต้นไม้ บริเวณสวนสาธารณะ ริมถนนอย่างสม่ำเสมอ	3.47	0.95	ปานกลาง
25. การรณรงค์ให้กำจัดขยะที่ถูกต้องตามหลักสุขอนามัยสิ่งแวดล้อม	3.35	0.82	ปานกลาง
26. การจัดระบบกำจัดขยะมูลฝอยในพื้นที่อย่างทั่วถึง	3.08	0.98	ปานกลาง
27. การรักษาความสะอาดบริเวณทิ้งขยะเป็นประจำ	3.50	0.89	ปานกลาง
28. การแบ่งแยกประเภทของถังรองรับขยะมูลฝอย	3.40	0.89	ปานกลาง
29. ถังรับขยะมูลฝอยในเขตพื้นที่เพียงพอและมีสภาพที่ใช้งานได้ดี	3.40	0.86	ปานกลาง
รวมเฉลี่ย	3.41	0.57	ปานกลาง

จากตาราง 5 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณสุข ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.41$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 20. และข้อ 21. อยู่ในระดับมาก ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 20. การจัดภูมิทัศน์ บริเวณที่สาธารณะประโยชน์ เช่น บริเวณสนามกีฬาและที่พักผ่อนเหมาะสม ($\bar{X} = 3.57$) รองลงมาคือ ข้อ 21. การจัดทำทางเดินเท้า

บริเวณชอย ถนนเหมาะสม ($\bar{X} = 3.55$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 26. การจัดระบบกำจัดขยะมูลฝอยในพื้นที่อย่างทั่วถึง ($\bar{X} = 3.08$)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยภาพรวมและรายข้อ

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต			
30. การรณรงค์การออกกำลังกายเพื่อส่งเสริมสุขภาพของประชาชน	3.58	0.87	มาก
31. การจัดสถานที่ออกกำลังกาย ได้อย่างเหมาะสม	3.61	0.84	มาก
32. จัดให้มีอุปกรณ์ออกกำลังกาย มีความเหมาะสม และสามารถใช้งานได้ดี	3.44	0.88	ปานกลาง
33. การให้บริการด้านการส่งเสริมสุขภาพ เช่น จัดให้มีการประชุมเพื่อให้คำแนะนำอย่างสม่ำเสมอ	3.63	0.88	มาก
34. การให้บริการตรวจสุขภาพแก่ประชาชนอย่างสม่ำเสมอ	3.55	0.81	มาก
35. จัดกิจกรรม ฝึกอบรม ส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชน	3.54	0.87	มาก
36. จัดกิจกรรมส่งเสริมกลุ่มอาชีพ เช่น จัดกิจกรรมส่งเสริมกลุ่มสตรีแม่บ้านและเยาวชน	3.43	0.88	ปานกลาง
37. ส่งเสริมและรณรงค์ให้มีการศึกษาต่อทั้งในระบบและนอกระบบ	3.55	0.86	มาก
38. ส่งเสริมการป้องกันและประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อ	3.60	0.87	มาก
รวมเฉลี่ย	3.55	0.44	มาก

จากตาราง 6 พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อ 32. และข้อ 36. อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนข้ออื่นๆ อยู่ในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อ 33. การให้บริการด้านการส่งเสริมสุขภาพ เช่น จัดให้มีการประชุมเพื่อให้คำแนะนำอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X} = 3.63$) รองลงมาคือ ข้อ 31. การจัดสถานที่ออกกำลังกายได้อย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 3.61$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ข้อ 36. จัดกิจกรรมส่งเสริมกลุ่มอาชีพ เช่น จัดกิจกรรมส่งเสริมกลุ่มสตรีแม่บ้านและเยาวชน ($\bar{X} = 3.43$)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ดังปรากฏในตาราง 7 ดังนี้

ตาราง 7 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. องค์การบริหารส่วนตำบลควรให้ความสำคัญในการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน รางระบายน้ำ การติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่าง ฯลฯ	47	45.63
2. ต้องการให้มีการจัดการขยะมูลฝอยอย่างเป็นระบบ	19	18.45
3. องค์การบริหารส่วนตำบลควรให้เจ้าหน้าที่ลงพื้นที่เพื่อรับฟังปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน	16	15.53
4. ต้องการให้มีการจัดตั้งกองทุนสวัสดิการสังคม เพื่อดูแลผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส	13	12.62
5. ต้องการให้มีการส่งเสริมอาชีพให้ประชาชนในตำบลมีรายได้เพิ่มขึ้น	8	7.77
รวม	103	100

จากตาราง 7 พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีจำนวนมากที่สุดคือ องค์การบริหารส่วนตำบลควรให้ความสำคัญในการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน รางระบายน้ำ การติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่าง ฯลฯ คิดเป็นร้อยละ 45.63 รองลงมาคือ ต้องการให้มีการจัดการขยะมูลฝอยอย่างเป็นระบบ คิดเป็นร้อยละ 18.45 และองค์การบริหารส่วนตำบลควรให้เจ้าหน้าที่ลงพื้นที่เพื่อรับฟังปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน คิดเป็นร้อยละ 15.53 ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งสรุปผลและข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังต่อไปนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. วิธีดำเนินการวิจัย
3. สรุปผลการวิจัย
4. อภิปรายผล
5. ข้อเสนอแนะ
 - 5.1 ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้
 - 5.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาการความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มจากประชากร โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางของทาโร ยามาเน่ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95.5 % ความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 390 คน แล้วทำการสุ่มให้กระจายไปตามหมู่บ้านต่าง ๆ ตามสัดส่วนด้วยวิธีสุ่มอย่างง่าย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระและผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จากนั้นนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับประชาชนในเขตเทศบาลตำบลอิสาน อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 30 คน ซึ่งมีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีของครอนบาค

ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.8856 ซึ่งผ่านเกณฑ์และนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ส่งถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 390 ฉบับ ได้ครบตามจำนวนคิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยใช้สถิติ ดังนี้

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ หากทำร้อยละ

4.2 ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.3 วิเคราะห์ข้อเสนอแนะอื่นๆ โดยใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา โดยจัดคำตอบเข้าประเด็นเดียวกัน แล้วแจกแจงความถี่ หากทำร้อยละ เสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบคำอธิบาย

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษา ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านอื่นๆ อยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงไปหาต่ำ จะได้ดังนี้ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามลำดับ

2. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีจำนวนมากที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลควรให้ความสำคัญในการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน รางระบายน้ำ การติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่าง ฯลฯ รองลงมาคือ ต้องการให้มีการจัดการขยะมูลฝอยอย่างเป็นระบบ และองค์การบริหารส่วนตำบลควรให้เจ้าหน้าที่ลงพื้นที่เพื่อรับฟังปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ทำให้ทราบถึงระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งจะเป็นแนวทางให้องค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด นำข้อมูลที่ได้มาแก้ไขปรับปรุงและพัฒนาต่อไป ซึ่งสามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ทั้ง 3 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ดได้พัฒนาปรับปรุง และกำหนดทิศทางในการบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ที่รับผิดชอบ ให้อิสระแก่ประชาชนในการแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะในการดำเนินงาน สามารถสนองตอบความต้องการของประชาชนและชุมชน ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นก่อกำกับผู้บริหารและข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด ตระหนักถึงความสำคัญในการนำบริการสาธารณะสู่ประชาชน เพื่อให้ประชาชนมีความอยู่ดี กินดี มีความปลอดภัยทั้งในชีวิต และทรัพย์สิน สามารถให้บริการแก่ประชาชน ได้ครอบคลุมทั่วถึงอย่างเท่าเทียม และเสมอภาคกัน สามารถแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน เพื่อให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ซึ่งเหตุผลดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของเทอดเกียรติ พัฒนนิติกศักดิ์ (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะของเทศบาลตำบลตาพระยา อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว พบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริการสาธารณะ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. เมื่อพิจารณาผลการวิจัยเป็นรายด้าน สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ผลการวิจัยด้านโครงสร้างพื้นฐาน พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการพัฒนาทางด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด ถือเป็นเป้าหมายที่สำคัญของหน่วยงาน ผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด เห็นว่าการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานเป็นหน้าที่สำคัญที่องค์การบริหารส่วนตำบล จะต้องดำเนินการให้เรียบร้อย และเหมาะสมกับพื้นที่ มีการปรับปรุงหรือดำเนินการ ในด้านการบริหารจัดการ การมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนด โครงการ / กิจกรรม โดยยึดหลักความคุ้มค่าและความพอเพียง ดำเนินภารกิจที่ค้นหาแนวทางในการพัฒนา ก่อสร้าง ซ่อมแซมถนน ให้สัญจรไปมาได้สะดวก ปลอดภัย รวมถึงการปรับปรุงระบบน้ำประปา เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี

รองรับการเจริญเติบโตของชุมชนในอนาคต ประชาชนรับรู้ได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบล ชุมเห็ด มีการบริหารงานที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม ซึ่งถือได้ว่าการดำเนินงานดังกล่าว สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างทั่วถึง ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิภา จักรสมศักดิ์ (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อการ ให้บริการสาธารณสุขในเขตเทศบาลเวียง อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย พบว่า ด้านบริการงาน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอยู่ในระดับมาก

2.2 ผลการวิจัยด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอ เมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะองค์การบริหาร ส่วนตำบลชุมเห็ด เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลขนาดใหญ่ ทำให้การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ ขาดการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่อง การอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทำให้ประชาชนไม่ตระหนักถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อ การทำลายสิ่งแวดล้อม และที่สำคัญผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด ยังเห็นว่าภารกิจงาน ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ยังไม่สามารถดำเนินงานได้อย่างเป็นรูปธรรม เพื่อคะแนนเสียงในอนาคต ซึ่งผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของยุวนัส จำปานูล (2553 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการบริการสาธารณสุขของเทศบาลตำบล ลำปลายมาศ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับ การบริการสาธารณสุขในด้านยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เหตุผลที่ทำให้ผลการวิจัยแตกต่างกัน อาจเป็นเพราะองค์การบริหาร ส่วนตำบลชุมเห็ดยังไม่ให้ความสำคัญต่อด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมาก นัก จึงทำให้ได้ผลอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนเทศบาลตำบลลำปลายมาศ อาจจะมีการส่งเสริม ให้ประชาชนเห็นความสำคัญของสิ่งแวดล้อมและได้จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างจริงจัง จึงทำให้ผลการวิจัยอยู่ในระดับมาก ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผลการวิจัยมี ความแตกต่างกัน

2.3 ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการ สาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะองค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด ได้มีการส่งเสริมและเปิด โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาและส่งเสริมหมู่บ้านชุมชนเศรษฐกิจพอเพียง ส่งผลให้ประชาชนสามารถลดรายจ่ายภายในครัวเรือนได้ มีการตั้งงบประมาณเพื่อฝึกอบรม เกี่ยวกับอาชีพต่างๆ ให้ประชาชนเพื่อเพิ่มรายได้ โดยได้รับความร่วมมือจากผู้นำท้องถิ่นทำให้

การดำเนินงานในพื้นที่มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน ประกอบกับปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทำข้อตกลงกับกองทุนหลักประกันสุขภาพ ได้รับการจัดสรรงบประมาณที่เพิ่มขึ้น เพื่อส่งเสริมงานด้านการดูแลสุขภาพในท้องที่/ท้องถิ่น ทำให้มีงบประมาณออกให้บริการดูแลสุขภาพ ตรวจคัดกรองความเสี่ยงของโรคต่างๆ และให้ความรู้การดูแลสุขภาพแก่ประชาชนเป็นประจำทุกปี ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของจิตพิงค์ ทิพย์อักษร (2554 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะของเทศบาลเมืองบุรีรัมย์ อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

3. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ พบว่า ที่มีจำนวนมากที่สุดคือ องค์กรบริหารส่วนตำบลควรให้ความสำคัญในการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน รางระบายน้ำ การติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่าง ฯลฯ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะองค์กรบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ประเภทสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกสบาย แต่เนื่องจากมีอาณาเขตการปกครองครอบคลุมทั้งหมด จำนวน 22 หมู่บ้าน จึงอาจทำให้ยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ซึ่งเหตุผลดังกล่าวไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของจิตติมา คนชม (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณะของเทศบาลตำบลละหานทราย อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีจำนวนมากที่สุดคือ ควรส่งเสริมด้านการประกอบอาชีพให้กับประชาชนให้มาก ทั้งนี้เนื่องมาจากประชาชนในเขตเทศบาลละหานทรายไม่สนใจเรื่อง โครงสร้างพื้นฐานมากนัก แต่สนใจในเรื่องปากเรื่องท้องความเป็นอยู่ของครอบครัว เพราะประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม รายได้จาก การทำการเกษตร ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตและเลี้ยงครอบครัว จึงต้องการให้มีการจัดหาทุน สนับสนุนและอาชีพเสริมรองรับ เพื่อสนับสนุนการส่งเสริมอาชีพให้กับประชาชน อันเป็น ประโยชน์ต่อการพัฒนาอาชีพและส่งเสริมกลุ่มอาชีพในท้องถิ่น ทำให้ประชาชนมีรายได้เพียงพอต่อการยังชีพ ซึ่งเหตุผลดังกล่าวอาจทำให้ผลการวิจัยต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปประเด็นความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะขององค์กรบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและแก้ไขให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 จากผลการวิจัย ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ดังนั้นผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด ควรมีการนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้วางแผนการบริหารงานภายในองค์การบริหารส่วนตำบลให้คงอยู่ต่อไป และเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ควรเพิ่มบทบาทในด้านการก่อสร้างและปรับปรุงถนนให้เชื่อมโยงต่อกันได้ครบทุกสาย เพื่อส่งเสริมกิจกรรมชุมชน เช่น การขนส่งผลผลิตทางการเกษตร วางท่อระบายน้ำเพื่อป้องกันน้ำท่วมขัง ขยายเขตและติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ขยายเขตประปาให้ครบทุกหมู่บ้าน เพื่อให้ประชาชนมีน้ำอุปโภคอย่างเพียงพอ และเน้นการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เป็นปัญหาและ ความต้องการนำไปสู่การพัฒนาที่ตรงต่อความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

1.2 จากผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าด้านอื่นๆ เพราะฉะนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด ต้องเน้นการพัฒนาในด้านนี้ให้มาก เพื่อสร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จัดทำแผนงานให้สามารถนำไปสู่กระบวนการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ รับฟังความคิดเห็นจากประชาชนก่อนดำเนินโครงการ และกิจกรรมที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สร้างเครือข่ายการประสานงานและการทำงานร่วมกันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับองค์กรชุมชนและประชาชน โดยให้ความสำคัญกับการฝึกอบรมแก่แกนนำชุมชน เพื่อเพิ่มศักยภาพในการสร้างกระบวนการเรียนรู้การมีส่วนร่วมคิดร่วมทำ พร้อมกับเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่อง เพื่อเฝ้าระวัง ติดตาม ตรวจสอบ การดำเนินงานจัดการอนุรักษ์ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติทุกประเภทอย่างยั่งยืน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคของการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

2.2 ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ ในด้านต่างๆ อย่างครอบคลุมมากที่สุด

2.3 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะในพื้นที่อื่นๆ

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

บรรณานุกรม

- กาญจนา ทับทิมทอง. (2551). ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลวังน้อย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. ภาคนิพนธ์ ปร.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). พระนครศรีอยุธยา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- โกวิท พวงงาม. (2548). การปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : วิทยุชน.
- _____. (2552). การปกครองท้องถิ่นไทย หลักการและมติใหม่ในอนาคต. กรุงเทพฯ : วิทยุชน.
- จารุพงศ์ พลเดช, ปรีดา สมบูรณ์ทรัพย์, สมศักดิ์ แสนอินทร์, ภูมิศักดิ์ จำป๋ และวิโรจน์ บูรณตระกูล. (2540). ปัญหาการบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ : สถาบันดำรงราชานุภาพ สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย.
- จารุวรรณ เสริมฐสมิท. (2550). ความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่หน่วยงานภาคีของสำนักงานคุ้มครองประพฤติกเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการดำเนินงานบริการสังคมของผู้ถูกคุมความประพฤติ. การค้นคว้าอิสระ ร.ม. (รัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จิตติมา คนชม. (2551). ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการให้บริการสาธารณะของเทศบาลตำบลละหานทราย อำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์. ภาคนิพนธ์ ปร.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ชยากร เทศะบำรุง. (2544). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ชาญชัย แสวงศักดิ์. (2542). กฎหมายปกครอง. กรุงเทพฯ : วิทยุชน.
- จิตติพงษ์ ทิพย์อักษร. (2554). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะของเทศบาลเมืองบุรีรัมย์ อำเภอมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์. การค้นคว้าอิสระ ปร.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- เทพศักดิ์ บุญรัตพันธุ์. (2536). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างประสิทธิภาพของการนำนโยบายการให้บริการแก่ประชาชนไปปฏิบัติ. วิทยานิพนธ์ พบ.ค. (การบริหารการพัฒนา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- เทอดเกียรติ พัฒนนิติกศักดิ์. (2550). ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริการสาธารณสุขของเทศบาลตำบลตาพระยา อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว. วิทยานิพนธ์ รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ธีระศักดิ์ พานิชวิทย์. (2553). บทบาทท้องถิ่นกับการบริการสาธารณสุข. ค้นเมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2555 แหล่งที่มา : <http://www.tessaban.com/newsdetail.php?id=167>.
- ธีระศักดิ์ บันทุปา. (2542). ความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2530 ของนักศึกษาศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นิภา จักรสมศักดิ์. (2545). ความคิดเห็นของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณสุขในเขตเทศบาลเวียง อำเภอเชียงของ จังหวัดเชียงราย. การค้นคว้าแบบอิสระ รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นันทวัฒน์ บรมานันท์. (2547). หลักกฎหมายปกครองเกี่ยวกับการบริการสาธารณสุข. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : วิญญูชน.
- _____. (2551). การปกครองส่วนท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540. กรุงเทพฯ : วิญญูชน.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ประทาน คงฤทธิศึกษากร. (2537). การปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์. (2542). ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2. บุรีรัมย์ : สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์.
- ปิยรัตน์ สุขบรรณ. (2552). การมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลยายแยมวัฒนา อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดบุรีรัมย์. ภาคนิพนธ์ รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- พวงทอง โขธาใหญ่. (2545). การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นกรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เพทาย ศิริมุสิกะ. (2547). การตัดสินใจของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 ต่อการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. วิทยานิพนธ์ ร.ม. (รัฐศาสตร์) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- ไพศาล หวังพานิช (2531). วิธีวิจัย กรุงเทพฯ : งานส่งเสริมและตำรา กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทวนสวัสดิ์ วาณิชวิเศษกุล. (2532). การปกครองท้องถิ่นและพื้นฐานการพัฒนาประชาธิปไตย
วิทยานิพนธ์ ร.ม. (รัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- มานิตย์ จุมปา (2547). คำอธิบายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพฯ :
นิติธรรม.
- มยุรี อนุมานราชชน. (2547). นโยบายสาธารณะ : แนวความคิดกระบวนการและการวิเคราะห์
เชียงใหม่ : คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ชวณัฐ จำปาบุล (2553). ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการบริการสาธารณะของเทศบาล
ตำบลลำปลายมาศ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์. ภาคนิพนธ์. ร.ป.ม.
(รัฐประศาสนศาสตร์). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
- รสคนธ์ รัตนเสริมพงศ์. (2546). เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารท้องถิ่น กรุงเทพฯ : นำแก๊ง
ศักดิ์ สุนทรเสณี (2531). เจตคติ. กรุงเทพฯ : คี.ดี.บุ๊คส์สโตร์.
- สมานมิตร จิตรหนักแน่น. (2547). ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริการสาธารณะของ
องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
(สังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา). สุรินทร์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- สวนา พรพัฒน์กุล (2542). คุณภาพชีวิตและการทำงานของพนักงานธนาคารออมสิน กรุงเทพฯ :
งานวิจัยฝ่ายพัฒนาธนาคารออมสิน
- สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี(2546). การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- องค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด (2552). ข้อมูลทั่วไปองค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด บุรีรัมย์ :
องค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด
- อิสรา เกิดทอง. (2547). ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริการสาธารณะของ
องค์การบริหารส่วนตำบล ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองอุดรดิศต์ จังหวัดอุดรดิศต์
วิทยานิพนธ์ ร.ป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- Remmer, V. P. (1996). *Introduction to Psychology*. New York : McGraw Hill.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ภาคผนวก ก
หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๑๘๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๘ มีนาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.กระพัน ศรีงาน

ด้วย นางสาวลักขณา ร่องบุตรศรี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน คณะวัน เป็นที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๕๖๐ ๑๖๑๖ ตั๋ว ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๑๘๗

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๘ มีนาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอบขออนุญาตเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวมินทร์ ประชานันท์

ด้วย นางสาวลักขณา ร่องบุตรศรี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน คະเนวัน เป็นที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ตีอ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ว ๑๘๗

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๑๘ มีนาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ผดุงชาติ ยั่งยืน

ด้วย นางสาวลักขณา ร่องบุตรศรี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน คະเนวัน เป็นที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่ง จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ข
หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/๔๑๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอบขออนุญาตทดลองเครื่องมือในการวิจัย

เรียน นายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลลิสา

ด้วย นางสาวลักขณา ร่องบุตรศรี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำการค้นคว้าอิสระเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน คະเนวัน เป็นที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ ในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยที่จะใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริงเพื่อหาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นางสาวลักขณา ร่องบุตรศรี ใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างสำหรับกำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ค

หนังสือขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถามเพื่อการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ ๕๒๓

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๒๐ มิถุนายน ๒๕๕๕

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์แจกแบบสอบถาม

เรียน นายกองค้การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด

ด้วย นางสาวลักขณา ร่องบุตรศรี นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์ โดยมี รองศาสตราจารย์ประชัน คณะวัน ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ โดยการนี้นักศึกษา มีความประสงค์เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามผู้เกี่ยวข้องในการศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์อนุญาตให้นักศึกษาเข้าเก็บข้อมูลในหน่วยงานของท่านด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด
อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ใช้ในการศึกษาวิจัย เพื่อทำการค้นคว้าอิสระของหลักสูตร
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
2. แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการบริการสาธารณะในด้านต่าง ๆ

คือ

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน
 2. ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 3. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต
- ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ
3. ข้อมูลที่ได้จะไม่มีความกระทบในแง่ลบแก่ท่านผู้ให้ข้อมูลแต่อย่างใด จึงขอความ
อนุเคราะห์จากท่านได้ตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงทุกประการ อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ และ
ขอขอบพระคุณท่านผู้ตอบแบบสอบถามเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดจทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. อายุ

() 18 - 28 ปี

() 29 - 39 ปี

() 40 - 49 ปี

() 50 - 59 ปี

() 60 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

() ประถมศึกษา

() มัธยมศึกษาตอนต้น

() มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.

() อนุปริญญา/ปวศ.

()ปริญญาตรี

() สูงกว่าปริญญาตรี

4. รายได้ต่อเดือน

() น้อยกว่า 5,000 บาท

() 5,000 - 8,000 บาท

() 8,001 - 11,000 บาท

() 11,001 - 15,000 บาท

() 15,001 บาทขึ้นไป

5. อาชีพ

() รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

() พนักงานจ้าง/ลูกจ้างเอกชน

() อาชีพส่วนตัว/ค้าขาย

() รับจ้างทั่วไป

() เกษตรกร

ตอนที่ 2 ระดับความคิดเห็นของประชาชนเกี่ยวกับการบริการสาธารณะ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นที่ตรงกับหมายเลขที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านเพียงคำตอบเดียว

- 5 หมายถึง มากที่สุด
 4 หมายถึง มาก
 3 หมายถึง ปานกลาง
 2 หมายถึง น้อย
 1 หมายถึง น้อยที่สุด

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านโครงสร้างพื้นฐาน					
1. มีถนนเชื่อมภายในชุมชนที่สามารถสัญจรได้สะดวก
2. ถนนภายในชุมชนอยู่ในสภาพที่ดี
3. ถนนมีการแสดงเครื่องหมายจราจรสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน
4. ถนนมีความกว้างได้มาตรฐานสามารถสัญจรไปมาสะดวก
5. มีการบำรุงรักษาและซ่อมแซมถนนให้สามารถสัญจรไปมาสะดวก
6. มีทางระบายน้ำที่สามารถระบายน้ำได้เป็นอย่างดี
7. ทางระบายน้ำมีสภาพดีไม่อุดตัน
8. ทางระบายน้ำสามารถระบายน้ำเพื่อป้องกันน้ำท่วมได้อย่างรวดเร็ว
9. การดูแลรักษาและทำความสะอาดทางระบายน้ำมีประสิทธิภาพ
10. ไฟฟ้าส่องสว่างครอบคลุมทุกทางแยกและทางโค้ง
11. ไฟฟ้าส่องสว่างอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้ดี
12. ไฟฟ้าส่องสว่างมีสภาพการดี

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
13. มีการติดตั้งป้ายแจ้งเตือนตามทางร่วมและทางแยกที่จำเป็นเพื่อลดอุบัติเหตุ
14. ป้ายแจ้งเตือนอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้
15. น้ำประปาที่ใช้มีคุณภาพดี อยู่ในระดับที่ไม่เป็นอันตรายต่อผู้อุปโภคและบริโภค
16. ระบบการผลิตน้ำประปามีความทันสมัย และมีปริมาณเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
17. การให้บริการน้ำประปาได้อย่างทั่วถึงครอบคลุมทุกชุมชน
18. มีการซ่อมบำรุง รักษาระบบส่งน้ำประปาให้อยู่ในสภาพดี
19. มีการแก้ไขปัญหาประปา หากได้รับความเสียหายได้อย่างรวดเร็ว
ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					
20. การจัดภูมิทัศน์ บริเวณที่สาธารณะประโยชน์ เช่น บริเวณสนามกีฬาและที่พักผ่อนเหมาะสม
21. การจัดการเดินเท้า บริเวณชอย ถนนเหมาะสม
22. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดภูมิทัศน์ เช่น ปลูกต้นไม้ที่สาธารณะ และบริเวณริมถนน
23. มีสวนสาธารณะเป็นสถานที่พักผ่อน และออกกำลังกาย
24. การดูแลรักษาต้นไม้ บริเวณสวนสาธารณะ ริมถนน อย่างสม่ำเสมอ
25. การรณรงค์ให้กำจัดขยะที่ถูกตามหลักสุขอนามัยสิ่งแวดล้อม
26. การจัดระบบกำจัดขยะมูลฝอยในพื้นที่อย่างทั่วถึง
27. การรักษาความสะอาดบริเวณทิ้งขยะเป็นประจำ
28. การแบ่งแยกประเภทของถังรองรับขยะมูลฝอย
29. ถังรับขยะมูลฝอยในเขตพื้นที่เพียงพอและมีสภาพที่ใช้งานได้ดี

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต					
30. การรณรงค์การออกกำลังกายเพื่อส่งเสริมสุขภาพของประชาชน
31. การจัดสถานที่ออกกำลังกาย ได้อย่างเหมาะสม
32. จัดให้มีอุปกรณ์ออกกำลังกาย มีความเหมาะสมและสามารถใช้งานได้ดี
33. การให้บริการด้านการส่งเสริมสุขภาพ เช่น จัดให้มีการประชุมเพื่อให้คำแนะนำอย่างสม่ำเสมอ
34. การให้บริการตรวจสุขภาพแก่ประชาชนอย่างสม่ำเสมอ
35. จัดกิจกรรม ฝึกอบรม ส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชน
36. จัดกิจกรรมส่งเสริมกลุ่มอาชีพ เช่น จัดกิจกรรมส่งเสริมกลุ่มสตรีแม่บ้านและเยาวชน
37. ส่งเสริมและรณรงค์ให้มีการศึกษาต่อทั้งในระบบและนอกระบบ
38. ส่งเสริมการป้องกันและประชาสัมพันธ์ให้ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

คำชี้แจง ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเกี่ยวกับ
การบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลชุมเห็ด อำเภอเมืองบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

*****ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้*****

ด็กขณา ร่องนุตรศรี
นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ภาคผนวก จ

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
Buriram Rajabhat University

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
A1	130.6333	171.1368	.4845	.8812
A2	130.7667	177.2195	.1809	.8862
A3	130.4333	173.0816	.4480	.8820
A4	130.7000	171.9414	.4418	.8819
A5	130.5667	165.2885	.6758	.8772
A6	130.1667	170.4195	.4447	.8818
A7	130.8333	170.2126	.4782	.8812
A8	130.6333	170.7230	.4270	.8821
A9	130.5333	173.0851	.3703	.8831
A10	130.9667	172.3782	.3547	.8835
A11	130.7667	170.3230	.5627	.8801
A12	130.5333	168.8092	.5800	.8795
A13	130.4000	172.0414	.4192	.8823
A14	130.9000	170.7828	.6681	.8794
A15	130.9667	169.7575	.5222	.8804
A16	131.1333	172.6713	.2822	.8855
A17	130.4667	176.8782	.1694	.8869
A18	130.2000	174.3724	.3149	.8841
A19	130.4667	173.6368	.3126	.8842
A20	130.6333	172.2402	.4286	.8821
A21	130.4667	171.8437	.3401	.8840
A22	130.8333	161.3161	.7049	.8757
A23	130.6333	164.8609	.7235	.8765
A24	130.6333	168.4471	.4820	.8810
A25	130.9333	171.0989	.4787	.8813
A26	131.2000	167.8897	.4983	.8806
A27	130.5000	169.2241	.5656	.8797
A28	130.8000	171.2000	.5602	.8804
A29	131.0333	171.9644	.3845	.8829
A30	130.8667	177.7057	.2147	.8853
A31	130.5667	177.9782	.1943	.8856
A32	130.6333	179.6885	.0215	.8917
A33	130.6667	176.2299	.2947	.8843
A34	130.6000	179.4897	.1002	.8868
A35	130.6333	175.1368	.4045	.8829
A36	130.7333	180.2713	.0442	.8879
A37	130.4667	180.6023	.0199	.8886
A38	130.5000	178.6724	.2131	.8852

Reliability Coefficients

N of Cases = 30.0

N of Items = 38

Alpha = .8856

CT 942. 12
194324
194324

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวลักขณา ร่องบุตรศรี

วันเดือนปีเกิด 6 สิงหาคม 2530

สถานที่เกิด อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์

สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 102 หมู่ที่ 7 ตำบลโคกกล่ำ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2543 ประถมศึกษา โรงเรียนวัดโคกกล่ำ ตำบลโคกกล่ำ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์

พ.ศ. 2546 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนธารทองพิทยาคม อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์

พ.ศ. 2549 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนธารทองพิทยาคม อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์

พ.ศ. 2553 ศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชานิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์

พ.ศ. 2555 รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (รป.ม.) สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์